PINK
jaargang 33 nummer 2 – mei 2013

Interview

Vreemd & Queer: 'Out of the box'

In de kelders van Nijmegen vinden incidenteel vreemde en vrolijke feesten plaats voor mensen die er geen moeite mee, maar plezier in hebben om 'anders' te zijn. In de kelder van collectief café De Plak organiseert Ruben van den Hurk de party genaamd VREEMD. In de Grote Broek is Erwin Wognum de stuwende kracht achter diverse queer parties die eveneens in een kelder plaats vinden. Deze kelder heet toepasselijk de 'Onderbroek'.
PINK praat met deze queer creatievelingen over wat hen motiveert om deze feesten te organiseren.

Erwin Wognum (l) en Ruben van den Hurk organiseren vreemde en vrolijke feesten voor mensen die er plezier in hebben 'anders' te zijn. Alles mag anders als je maar niet in 'hokjes' denkt.

Ruben werkt in het dagelijks leven in café De Plak. Zodoende maakt hij onderdeel uit van het collectief dat De Plak beheert. De Plak is bekend als restaurant en café en kent veel aanloop. Wanneer je er wilt eten, moet je soms aan de bar wachten tot er een tafeltje vrij komt. Wanneer er een VREEMD!-party is, staat er steevast een rij voor de deur. Dan is het; 2 uit, 2 erin. VREEMD is bij het alternatieve en ietwat studentikoze publiek razend populair. Erwin woont in de Grote Broek en organiseert er naast zijn reguliere werk queer parties. Er is geen vaste naam voor deze parties, maar wie de agenda van de Grote Broek bekijkt, haalt de queer parties er zo uit met namen als 'halloqueen' en 'punk bunny'. De queer parties in de Onderbroek kennen eveneens een alternatief publiek wat uw redacteur als enigszins anarchistisch 'angehaucht' beschrijft. De feesten kennen vaak een thema zoals halloween, een punk stripper, maar er kan ook een pussy riot campagne ondersteund worden. Soms gaat een act zelfs een deel van het publiek van de Onderbroek te ver, terwijl het andere deel het juist weer geweldig vindt. Het is duidelijk dat de club de grenzen opzoekt. Ruben meldt dat Erwin al heel wat vreemde feestjes uit de hoge hoed getoverd heeft.
Voor de oudere generatie refereert Ruben aan de vroegere zondagavonden in de kelder van café De Plak. Jarenlang was dat 'the place to be' voor homo's, flikkers en andere 'zondagskinderen'. Die sfeer probeert Ruben weer te creëren met VREEMD.
"VREEMD is een feest. Niks wordt er raar gevonden. Je mag er extravagant zijn. Doe wat je wilt. Wij zoeken graag de grenzen op. De mensen voelen gewoon aan dat hier alles kan, behalve discriminatie. Dat geldt ook voor de queer feesten in de Onderbroek. Dat is wat ons bindt." Aldus Ruben.
Erwin: "De gasten van de Onderbroek, weten waar de Onderbroek voor staat. De Broek is open voor iedereen die ook open staat voor ons. Je zult hier nooit geweigerd worden, tenzij je met swastika's zwaait. Wij proberen bij VREEMD en de queer parties in de Onderbroek een breed publiek aan te spreken. Als iedereen elkaar maar accepteert; homo, hetero, bi, man, vrouw, trans, queer, enzovoort. Alles kan, als je maar niet in hokjes denkt."
Queer is een term die oorspronkelijk in het Engels zoveel betekende als 'gay', maar tegenwoordig staat het meer voor 'anders'. De feesten mogen dus een breed publiek aanspreken dat zich 'anders' voelt. De aankleding en muziek is eveneens 'anders'. Erwin en Ruben vragen aan hun dj's zoveel mogelijk verschillende muziek te draaien. Ze willen af van het stereotiepe homofeest. De Kiss Kiss Club is voor hen wel een ijkpunt waar ze van af willen wijken. Dat is altijd hetzelfde en hetero's wordt wel eens gevraagd wat zij op een homofeest doen. Van dat soort hokjesdenken willen Erwin en Ruben juist af. Iedereen is anders en dat willen zij met hun queer feesten tot uitdrukking brengen en daar hoort een mengelmoes van mensen bij.
Queer feesten voor ècht iedereen organiseren is op zichzelf al een vorm van politiek activisme en toch willen Ruben en Erwin er nog wat meer 'politiek' in brengen. Hiervoor willen ze aansluiten bij initiatieven als de Roze Mei maand en de Roze Woensdag.
Erwin: "Tijdens de Roze Mei willen we elke woensdag vanaf 8 mei een avond met een roze thema in de Klinker organiseren. Het zal gaan over transgenders, een schrijfavond voor politieke homo gevangenen en er zal die maand een benefietfeest komen.
Ruben: "Op 4 mei is de volgende VREEMD party en op 11 mei is het feest in de Onderbroek. Op Roze Woensdag hebben we allebei een feest, dus zowel in de Plak als in de Onderbroek.
Erwin: "De queer feesten in de Onderbroek hebben telkens elk een eigen nieuwe naam. We denken er over om onze feesten een vaste naam te geven. Wanneer mensen een goede naam weten is die welkom.
Je kunt een berichtje sturen naar info@grotebroek.nl

[Bart van Dam]

Logo Vreemd

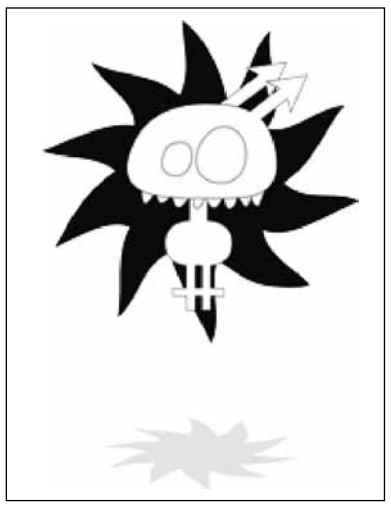

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam, Michel Kiel

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Kevin Nanlohy, Demian Stokebrand

Medewerkenden
Iris de Boer, John van den Broek, Ineke Duursema, Coby Eloo, Sander Hagenbeek, Rense Havinga, Albaer Hillen, Ruben van den Hurk, Theo Koster, Willy Last, Peter-Paul Leferink op Reinink, Marjolein Pieks, Cees van der Pluijm, Everhard Scheltinga, Renee Schoffelen, An Stalpers, Marc van Unen, Erwin Wognum

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461, 6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Ook voor een boodschap die moet blijven hangen!

Met posters en bouwtekeningen van BENDA drukkers blijft uw boodschap zeker hangen

BENDA drukkers

Tel. 024 - 3771188 - www.benda.nl

Zilveren Waalbrugspeld voor Clem Bongers

De maximale zittingstermijn van de voorzitter van de adviescommissie homo-/lesbisch beleid zit er na 6 jaar op. Tijdens de laatste vergadering wordt de orde echter vrolijk verstoord door muziek en een grote schare vrienden en vriendinnen van Clem Bongers. Burgemeester Hubert Bruls neemt het woord en roemt hem om zijn inzet voor ouderen, homo-emancipatie en asielzoekers. De zilveren Waalbrugspeld, de onderscheiding van de gemeente Nijmegen voor mensen die zich op bijzondere wijze verdienstelijk hebben gemaakt voor de Nijmeegse gemeenschap, krijgt hij opgespeld. Peter-Paul Leferink op Reinink volgt Clem Bongers op als voorzitter van de adviescommissie en leidt het geheel in goede banen. COC voorzitter Joris Blaauw bedankt Clem Bongers namens COC Nijmegen en Dito!, Bas van de Meerendonk bedankt hem namens alle leden van de commissie van de afgelopen 6 jaar en Renee Schoffelen biedt namens vrienden en vriendinnen een voor Clem Bongers persoonlijk samengestelde gedichtenbundel aan. De voorzitter heeft namelijk de gewoonte de vergadering te openen met een gedicht. Clem Bongers steekt in zijn dankwoord de loftrompet voor de gemeente Nijmegen, die op het gebied van homo-/lesbisch beleid een voorbeeldfunctie heeft voor het hele land.

Foto: Fotografica

Naam Roze Huis?

Wordt het SappHo-use, DiverCity, HoT Lbi, ONE, Villa Regenboog, de Pinkstop? De nieuwe naam voor het Roze Huis is nog altijd niet bekend. Talloze suggesties zijn binnengekomen maar de beslissing is nog niet gemaakt. Het blijkt moeilijk om de voormalige aanduiding Villa Lila te doen vergeten. Weet jij een pakkende nieuwe naam? Geef het voor 31 mei door en wie weet draagt de Sint Anthoniusplaats 1 de komende eeuw wel de naam die jij verzonnen hebt. Geef het door op info@rozehuisnijmegen.nl

Nieuwe huisstijl COC Nijmegen

Onlangs lanceerde COC Nijmegen een nieuwe website en huisstijl. Gekozen werd voor het opbouwen van de stijl rondom de woorden 'stout', 'moedig' en de ouderwetsere samenstelling daarvan 'stoutmoedig'. Met deze woorden als leidraad wil COC Nijmegen ten eerste het moedige karakter van de voorvechters van LHBT-emancipatie in het verleden (en heden) eren. Ook wil het COC het nog altijd vaak ondeugende karakter van de beweging onderstrepen, zowel waar het gaat om (seksuele) emancipatie, als om creativiteit en uitstraling. Nog altijd is het nodig om stout en moedig te zijn om door emancipatie de positie van LHBT'ers te verbeteren. COC Nijmegen, stoutmoedig sinds 1971!

Oproep aan COC-leden

COC Nijmegen is jaarlijks veel geld kwijt aan portokosten. Daarom is op de algemene ledenvergadering van 5 april jl. besloten om alle post voortaan zo veel mogelijk digitaal te versturen. Indien u de COC nieuwsbrief per mail ontvangt dan hoeft u niets te doen. Als u de nieuwsbrief niet ontvangt, dan verzoeken wij u vriendelijk uw naam en e-mail adres te sturen naar info@cocnijmegen.nl . Bedankt voor uw medewerking!

Redding Gaykrant

Er is hoop voor de GayKrant. Na het faillissement van de krant hebben de website Gay.nl, televisiezender OUTTV en lifestyle magazine Winq de handen ineen geslagen om de krant nieuw leven in te blazen. De nieuwe directie hoopt de eerste editie van de vernieuwde GayKrant begin augustus, tijdens de Gay Pride, uit te brengen.

Interview Theo Koster

Je bent wie je bent en je bent de moeite waard

Na de kersttoespraak van paus Benedictus riep het COC Nederland dat homoseksualiteit voor het Vaticaan een obsessie lijkt. In de vorige PINK richtte columnist John van den Broek zijn pijlen eveneens op de kerk en roept de lezers op zich als rooms-katholieken uit te schrijven. Inmiddels wandelt paus Franciscus over het Sint Pieterplein en lijkt een andere toon aan te slaan door respect voor homo's te benadrukken. Toch noemde deze man het homohuwelijk 'het werk van de duivel'. Homopastor, Theo Koster, ligt regelmatig in de clinch met het COC en met de kerk. PINK spreekt met hem over kerk en homoseksualiteit. Hij raadt aan om niet te snel te oordelen en eerst te luisteren en te onderzoeken.

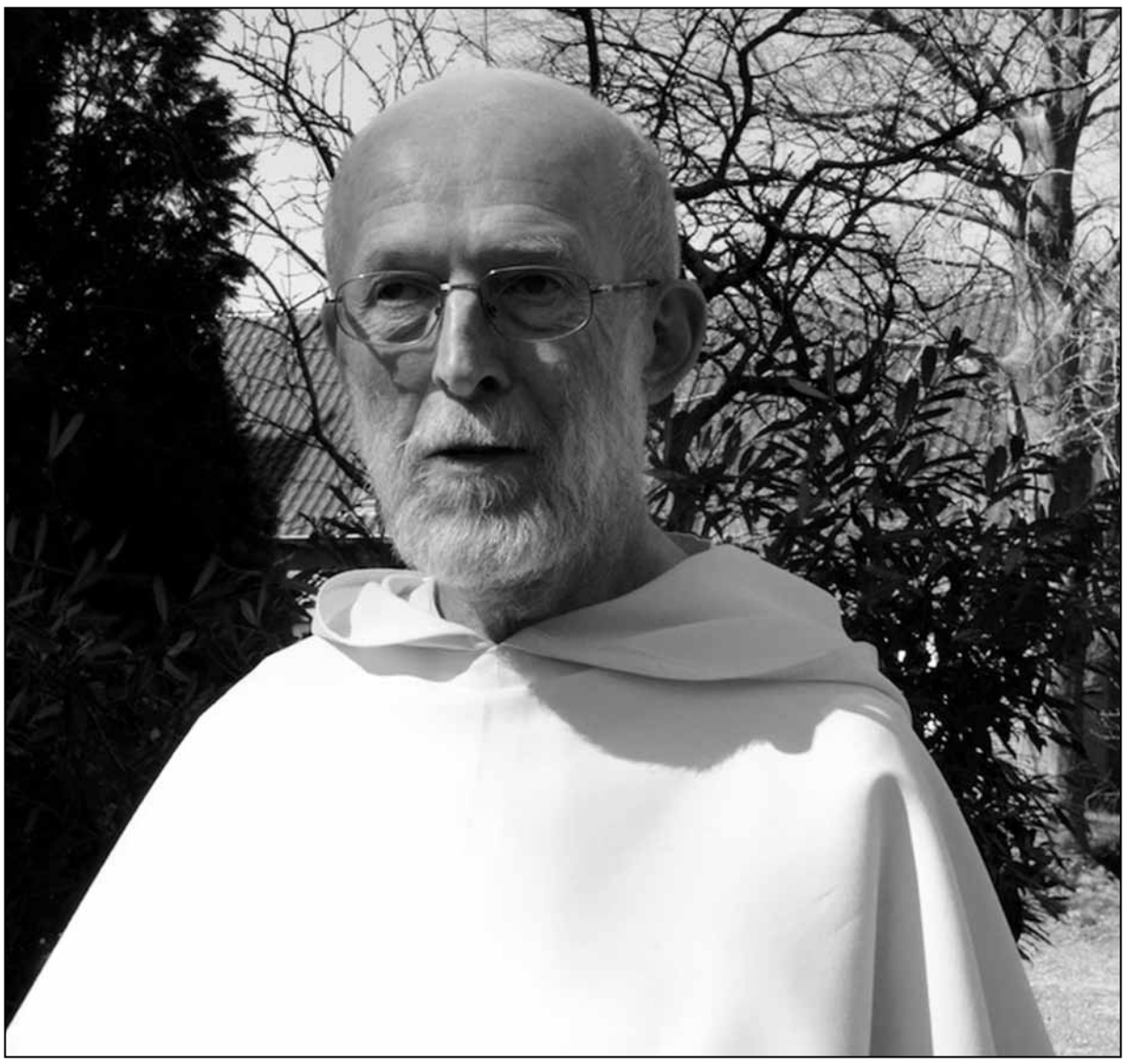

Theo Koster: "Er is geen reden om bang te zijn voor andere mensen of hun opvattingen." De Nijmeegse homopastor meent dat de kerk meer moet luisteren naar de mensen en lokale gemeenschappen. *Foto: Eveline van de Putte*

De paus roept in de kersttoespraak op tot bescherming van het gezin en de schepping. Hoewel er met geen woord over homoseksualiteit gerept wordt, duidt het COC dit toch als een aanval op homoseksualiteit en het homohuwelijk. Verwijzingen naar uitspraken van een rabbijn uit Frankrijk maken voor het COC duidelijk dat de beweringen van de paus in die richting te duiden zijn.
Voor Theo Koster bevat de kersttoespraak slechts oud nieuws. "Hoewel er in de kersttoespraak niet over homoseksualiteit en het homohuwelijk gesproken wordt, bedoelt hij het wèl. De kerk keurt homoseksuele relaties af en is een fel tegenstander van homohuwelijken. Ik kom echter vanuit dezelfde bron en traditie als de paus tot volstrekt andere conclusies . Ik ga met de mensen in gesprek en als ik signalen ervaar dat op deze relatie Gods zegen rust, handel ik zoals van een ambtsdrager verwacht mag worden. Ik zou ook niet anders kunnen zonder in gewetensnood te komen. Omwille van God die betrokken is bij mensen en dit ultiem in Jezus Christus zichtbaar heeft gemaakt kan een ambtsdrager niet anders dan zijn verantwoordelijkheid nemen."

Homoseksualiteit
Het nemen van die verantwoordelijkheid is toch uitzondering in de R.K. kerk. Tot 1975 werd homoseksualiteit als sodomie en zondig gezien. Daarna werd onderscheid gemaakt tussen geaardheid en de daad. Je mocht het wel zijn, maar er niet naar leven. "Toch was het een stap vooruit. De homoseksuele geaardheid dient namelijk gerespecteerd te worden en de homoseksuele mensen hebben recht op extra pastorale bijstand. Ook Ratzinger als paus Benedictus deelt dit standpunt, net als de nieuwe paus Franciscus. De laatste spreekt ook over respect voor homo's, maar noemde het homohuwelijk 'het werk van de duivel'. Dat is nogal grof. Maar als je hoort wat er allemaal speelt in het Oostblok en Afrika, dan is de boodschap van respect goed nieuws voor homo's daar, als de kerk in dezen ook doet wat ze zegt: homo's respecteert en opkomt voor hun rechten."
Er zijn nogal wat theologische debatten gevoerd voordat homoseksualiteit als een te respecteren geaardheid geaccepteerd werd. Pater van Kilsdonk noemde homoseksualiteit een 'vondst van de schepper'. Theo Koster spreekt over 'iets eigens'. "Neem de mensen serieus als kinderen van God en laat ze hun relaties ontwikkelen. "

Huwelijk
De R.K. kerk staat op het standpunt dat het huwelijk alleen op man en vrouw van toepassing is, zoals dit ook voor vele culturen geldt. Theo Koster is het daarmee eens. Hij wil daarom ook niet spreken over 'homohuwelijk', want dat noemt hij 'woordvervuiling'. Wel spreekt hij over trouwen en het bevestigen van Gods zegen die op een relatie rust. Bovendien durft hij de hoop uit te spreken dat de man/man en vrouw/vrouw relatie ooit sacramenteel wordt. Dat de R.K. kerk spreekt over de bedreiging van het huwelijk, ziet Theo Koster als een reactie van angst van de kerk Het huwelijk kan echt wel tegen een stootje en wordt door het trouwen van homo's niet bedreigd. Dat de paus de opperrabbijn aanhaalt is zeer bewust. Het is een zwaktebod. Ze zijn het (zelf)vertrouwen kwijt. "Je moet gewoon jezelf zijn. In de Studentenkerk, waar ik pastor ben, is het woord 'kerk' ter discussie gesteld. We zijn echter een kerkelijke gemeenschap en dus het woord kerk handhaven we, zo werd besloten. Je moet uitspreken waar je voor staat."
Ook met COC voorzitter Tanja Ineke heeft Theo Koster contact gezocht en gesproken over de voorbarige (men ging af op geruchten en niet de tekst zelf) reactie van het COC op de kersttoespraak. Zij willen niet met elkaar het gevecht aan gaan, maar elkaar versterken en daar waar mensen gekwetst worden er samen wat aan doen. "De toespraak was kwetsend voor homo's, transgenders en vrouwen. Daar moeten wij en het COC echte en goed onderbouwde kritiek op geven," aldus de pastor.

Respect
De nieuwe paus stelt dat homo's respect verdienen, maar wat is dat? "In de kerk en in de maatschappij ontbreekt het aan respect voor homo's. Van een kerk verwacht ik dat die uit eigen beweging en bezieling oog heeft voor mensen en voor hen opkomt. De R.K. kerk verschuilt zich achter de 'meerderheid'. Die heeft niets tegen homo's; als ze maar niet naast je deur wonen. Over die maatschappelijke acceptatie ben ik vrij somber. Ik vrees dat de tolerantie krimpt. Het ligt op intiem terrein en daarom is het altijd oppassen geblazen."

Uitschrijven
"Ik zie de kerkelijke leer niet snel veranderen, maar dat is geen reden om uit de kerk te treden. Door de doop ben je met Jezus verbonden en die is trouw aan je. Ik geloof in een God die onvoorwaardelijk trouw is. Een kerk zal dus voor alle mensen opkomen. Als ze dat niet of te weinig doet en iemand wil zich uitschrijven, dan kan dat, maar dan betekent dit niet dat je afgesneden wordt van Jezus' trouw aan jou. Van een vereniging kun je lid worden en weer opzeggen. Bij een kerk ligt dit anders, en betreft dit een verbinding tussen jou en Jezus. Een verbinding die wezenlijk en diepgeworteld is. Als iemand toch uitgeschreven wil worden leg je dit uit en doe je verder niet nodeloos moeilijk."

Niet kwetsen
"Het is duidelijk dat er binnen de kerkelijke kring problemen zijn. Het is treurig hoe de kerkelijke leiding daarop reageert. Ik hoop dat de paus het eerste jaar geen uitspraken doet, waar dan toch de schijn van onfeilbaarheid aan zal kleven. Daarnaast is het bij elke communicatie heel belangrijk te voorkomen dat je onbedoeld mensen kwetst; laat wat hij meent te moeten zeggen eerst hierop beoordelen door meelezers. Het is beter als hij het eerste jaar naar veel uiteenlopende mensen luistert en zich beperkt tot gebaren. Dat hij de voeten waste van aidspatiënten was meteen wereldnieuws en zegt meer dan een toespraak."

Kindermisbruik
In de column van John van den Broek wordt een verband gesuggereerd tussen het celibaat en kindermisbruik. Theo Koster reageert daarop door te stellen dat dit verband naar aanleiding van misbruikschandalen in de VS al is onderzocht en dat daarvoor geen aanwijzingen zijn gevonden. Wel is er een verband tussen gesloten priesteropleidingen en misbruik. Die gesloten opleidingen trokken pedoseksuelen aan en die vielen daar niet door de mand want In die gesloten opleidingen is weinig aandacht voor gevoelens en seksualiteit. Sinds de jaren '70 zijn de opleidingen veel opener en beter geworden. Theo Koster: "Ik neem het de kardinaal daarom kwalijk dat hij terug gaat in de geschiedenis en de laatste open opleiding buiten Bovendonk (voor oudere priesterkandidaten), het Ariënsconvict in Utrecht, gesloten heeft. Alle priesterstudenten moeten nu naar een gesloten seminarie. Het is daarom niet uit te sluiten dat de problemen zoals met kindermisbruik in de toekomst weer gebeuren."
"Als een misbruikschandaal zich aandient, is het belangrijk dat dit meteen uitgesproken wordt. Je moet het direct onderzoeken, aangeven dat dit niet kan en de verantwoordelijke er op aanspreken. Je moet de burgerlijke wet volgen en aangifte doen. Pedoseksualiteit is niet te sublimeren en daarom moeten pedo's uit de buurt van kinderen blijven en kan een pedo niet als pastor in een parochie werken. Het is wel belangrijk contact met de persoon te houden en erop toe te zien dat hij op een geschikte plek werkt."

Homoprins
In Nederland doen zich ook schandalen voor op een ander niveau. Zo kondigde een pastoor in Venlo aan een prins carnaval die homo en met een man getrouwd is, de communie te weigeren. Daarop besloot de hele carnavalsvereniging de traditionele carnavalsmis te boycotten. Wat langer geleden gebeurde iets soortgelijks in het Bossche bisdom en leidde dit er uiteindelijk toe dat ook in de Sint Jan te Den Bosch de communie niet werd uitgereikt aan de gemeenschap. Theo Koster heeft met bisschop Hurkmans gemaild dat het toch niet kan dat een hele parochie min of meer geëxcommuniceerd wordt. Mensen van de Studentenkerk zijn aanwezig geweest in de Sint Jan en voelden zich diep gekwetst. Theo Koster voelt het als zijn taak om er wat aan te doen. Hij constateert dat de bisschop niet de ruimte die de leer hem biedt gehouden heeft en zo het schandaal een handje geholpen heeft. "Later heeft hij echter zijn fout erkend", aldus Theo Koster.

Schepping
"De kerk stelt haar standpunten wel degelijk bij, maar momenteel lijkt de kerk vooral door angst geregeerd te worden. Er is echter geen reden om bang te zijn voor andere mensen of hun opvattingen. Mensen die 'anders' zijn of zich anders maken fascineren mij. Dat geldt bijvoorbeeld voor mensen met piercings of wat nu in de mode is, een tattoo. Het interesseert me wat zij ermee willen zeggen. De transgenders, die zich door de kersttoespraak aangesproken en gekwetst kunnen voelen alsof zij aan de schepping zouden tornen, daarvan zeg ik dat ik geen reden zie bezwaar te maken als zij naar mogelijkheden zoeken te worden en zichtbaar te maken wat zij als mensen wezenlijk zijn. Als je wetenschappelijk kunt vaststellen dat je in het lichaam van de andere sekse leeft, dan is het verantwoord om vroegtijdig met hormonen aan de slag te gaan. Een ander punt waar de kerk traditioneel over denkt is de zelfgekozen dood. Het idee dat het leven een geschenk van God is en waar je van af moet blijven, kan door de medische techniek tot het uiterste en daaraan voorbij gaan. Wat is de zin om iemand die onder een lawine gekomen is, een half uur te reanimeren, om vervolgens in comateuze toestand te leven?
Een medebroeder van onze orde is onlangs op zeer hoge leeftijd overleden. Hij was klaar met het leven, alleen zijn hart was tot voor kort te sterk. Wat is er op tegen om op een gegeven moment eten en drinken te weigeren, als het leven je niet meer smaakt?"

Verzet
Theo Koster is van mening dat veel kritiek op de kerk terecht is en verzet nodig. Als pastor neemt hij zijn verantwoordelijkheid door te bemiddelen in situaties waar mensen gekwetst (dreigen te) worden.
Hij neemt ook zijn verantwoordelijkheid door dat te doen wat de geest van de leer beoogt maar naar de letter van diezelfde leer niet mag.
"Als ambtsdragers is het onze taak om respect te hebben en in ons handelen te tonen voor ieder mens. Als theologen en woordbegaafden hebben we het talent gekregen te verwoorden wat anderen als goed aanvoelen en dit te beargumenteren en hen zo van dienst te zijn. Respect betekent dat je bij problemen en vragen eerst goed onderzoek doet en met de mensen praat. De kern van de zaak is en blijft de boodschap van Jezus Christus dat het koninkrijk Gods gekomen is.
Ik vertaal dat naar: je bent wie je bent en je bent de moeite waard. " Dit is ook waar het COC voor staat. Beter dan mij uit te laten schrijven leek mij daarom de daad mij opnieuw – ik was het in mijn studententijd een tijdje – aan te melden als lid van het COC.

[Joost Hermus]
[Bart van Dam]

Njet tegen stedenband Nijmegen-Pskov?

Russische anti-homowet leidt tot discussie

In de opmaat naar het bezoek van de Russische president Poetin op 8 april jl. is er veel aandacht geweest voor de verslechterende homorechten in Rusland. De Russische Tweede Kamer, de Staatsdoema, heeft in de eerste lezing een wet die 'propaganda' voor homoseksualiteit in het bijzijn van jongeren strafbaar maakt, aangenomen. Door deze wet kunnen personen die zich schuldig maken aan 'homopropaganda' een boete krijgen van 5000 roebel (124 euro). Volksvertegenwoordigers moeten het tienvoudige betalen. Voor instellingen en organisaties geldt een boete van 500.000 roebel (12.400 euro).

Minister Timmermans van Buitenlandse Zaken heeft in een gesprek met de Russische minister Sergej Lavrov laten weten dat hij de wet onacceptabel vindt. Lavrov trekt zich echter weinig aan van de kritiek. Volgens hem zijn homo's in Rusland vrij om te doen wat ze willen, zolang ze zich maar houden aan de 'morele, religieuze en historische waarden van het land'. Mensenrechtenexperts van de Verenigde Naties stellen echter ook dat de nieuwe wet mensenrechten schendt. De wet kan erg breed worden geïnterpreteerd, waardoor het tegen de vrijheid van meningsuiting kan ingaan, maar ook het verbod op discriminatie kan opheffen.

Nijmegen-Pskov
Nijmegen heeft een stedenband met de Russische stad Pskov. De VVD in Nijmegen heeft naar aanleiding van de anti-homowetgeving schriftelijke vragen gesteld over de banden tussen Nijmegen en Pskov. VVD fractievoorzitter Hayke Veldman refereert in zijn brief aan het College van B&W onder andere aan Venetië: "De Italiaanse stad Venetië gaat de culturele banden met Sint Petersburg verbreken vanwege de anti-homowet. De gemeenteraad van Venetië heeft unaniem een motie aangenomen om de banden met Sint Petersburg te verbreken en in de ijskast te zetten, zolang de wetten van kracht zijn". De VVD stelt de vraag of de stedenband met Pskov door Nijmegen moet worden voortgezet: "Gezien de recente ontwikkelingen in Rusland kan de vraag gesteld worden of het wenselijk is om een stedenband, een bestuurlijke vriendschapsband te onderhouden met een stad uit een land waar wetten worden aangenomen die haaks staan op wat we hier bereikt hebben en nastreven. De VVD vindt de stap die de gemeenteraad van Venetië zet een logische".

Verleden tijd als het aan de VVD ligt.

Reactie COC Nijmegen
Namens COC Nijmegen heeft voorzitter Joris Blaauw gereageerd op de brief van Hayke Veldman. Het verbreken van de formele banden met Pskov lijkt het COC geen goede stap: "Wij zouden juist willen zien dat de gemeente via de stedenband reageert op de wetgeving in Rusland. Via de formele contacten kan een bericht gestuurd worden dat in Nijmegen, en heel Nederland, met afschuw is gereageerd op de wetgeving. We kunnen uitleggen waarom wij van mening zijn dat homorechten gewone mensenrechten zijn en dat de nieuwe wetgeving discriminerend is en grote negatieve gevolgen heeft voor lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen en transgenders". Het COC wil daarom graag de handen ineen slaan met de VVD en trachten de positie van LHBT's in Rusland te verbeteren, via de stedenband met Pskov.

VVD blijft tegen
De VVD heeft hier op gereageerd: "De VVD Nijmegen was en is geen voorstander van bestuurlijke stedenbanden gericht op cultureel-maatschappelijke uitwisseling. De meerderheid van de Nijmeegse raad is dit niet met ons eens en blijft geld uitgeven aan de drie stedenbanden die we hebben. De VVD investeert dit geld liever in bereikbaarheid en veiligheid in Nijmegen. De anti-homowetgeving in Rusland is de spreekwoordelijke druppel om de wenselijkheid van een bestuurlijke band tussen Nijmegen en Pskov nogmaals ter discussie te stellen". In deze reactie komen dus extra motieven naar voren waarom stedenbanden volgens de VVD niet wenselijk zijn. Wat de partij betreft kunnen inspanningen om de situatie in Rusland te verbeteren door COC Nijmegen en de stedenband Nijmegen-Pskov gedaan worden, zonder bestuurlijke band en ook zonder gemeentelijke middelen. Tot besluit meldt de VVD: "In Nijmegen structureel werken aan tolerantie is al een uitdaging op zich. Laten we die uitdaging blijvend met elkaar (gemeente, COC en anderen) aangaan".

Blijvende discussie
De discussie zal hier zeker nog niet mee afgelopen zijn. Het COC zal blijvend aandacht vragen voor homo-rechten, zowel in Nijmegen als in landen waar de gemeente een band mee heeft. De gewraakte wet moet eerst nog door de Russische Eerste Kamer goedgekeurd worden en daarna moet deze bekrachtigd worden door president Poetin. Het COC heeft op 8 april een demonstratie georganiseerd om Poetin duidelijk te maken dat de anti-homowet onacceptabel is. De vraag is of het veel indruk op hem heeft gemaakt, want kritiek tijdens een staatsbezoek in 2005 liet hem ook Siberisch koud.

[Michel Kiel]

Breaking the Silence

International Day Against Homophobia and Transphobia

Evenals voorgaande jaren organiseert Breaking the Silence, het mensenrechtenteam van het COC, op 17 mei weer een programma ter gelegenheid van de International Day Against Homophobia and Transphobia (IDAHO).

Dit jaar staat het programma in het teken van de actie die Breaking the Silence gaat voeren voor Iranti, een organisatie van lesbische vrouwen in Johannesburg, die met inzet van hedendaagse mediamiddelen aandacht vraagt voor hate crimes, waaraan lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen en transgenders in Zuid Afrika vaak worden blootgesteld.
Het programma vindt plaats in het Roze Huis en begint om 19.30 uur.

Never, never and never again oppression of one by another[1]
Zuid-Afrika was het eerste land buiten Europa dat het homohuwelijk wettelijk erkende (in 2006). Deze mijlpaal is te danken aan de grondwet, waarin iedereen voor de wet gelijk wordt geacht. Deze bepaling geldt ook voor mensen met een andere seksuele oriëntatie dan heteroseksualiteit. De Zuid-Afrikaanse grondwet wordt als de meest progressieve ter wereld beschouwd.
Voor de LHBT-gemeenschap in Zuid-Afrika is de dagelijkse realiteit heel anders. De sociale en maatschappelijke acceptatie van seksuele diversiteit is verre van optimaal. Lesbische vrouwen, homoseksuele mannen en transgenders worden dagelijks geconfronteerd met ontkenning, uitsluiting, onderdrukking, discriminatie en geweld. Aanranding, verkrachting en moord blijven LHBT's niet bespaard. Naar schatting worden jaarlijks tientallen mensen omwille van hun seksuele oriëntatie vermoord. Alleen al in de maand juni van vorig jaar werden 8 lesbische vrouwen en homomannen om het leven gebracht. Het betreft geregistreerde en gerapporteerde haat-misdaden. De werkelijke cijfers zullen naar alle waarschijnlijkheid hoger liggen.
Overheid, politionele en justitionele instanties, politieke partijen, vakbonden en maatschappelijke organisaties zwijgen als het over misdaden tegen mensen uit de LHBT-gemeenschap gaat. Voor mensen met een andere seksuele identiteit blijft de Zuid-Afrikaanse grondwet een leeg begrip. Verbetering van de sociale & maatschappelijke positie én de acceptatie van seksuele diversiteit moeten door gay organisaties in Zuid-Afrika zelf op de agenda gezet worden. Een van deze organisaties is Iranti (www.iranti-org.co.za).

Sihle Skotshi
19 jaar oud. Op 9 november vorig jaar vermoord in Phillipi, Kaapstad, nadat ze met twee vriendinnen een horeca-zaak verlaten had. Vermoord door een bende van vijf gangsters, die vonden dat de vrouwen niet in die buurt thuishoorden. Sihle was voetbalster, lid van een team van lesbische meiden, en open in haar seksuele identiteit. Ze is te zien in de documentaire "Strijder van de liefde", vorig jaar augustus uitgezonden t.g.v. de Canal Pride.

Noxola Nogwaza
Vermoord 24 april 2011. Na een avondje stappen met vrienden. Verkracht en meerdere malen gestoken. Waarschijnlijk vermoord omdat ze lesbisch was. Ze was LHBT-activiste in Kwatema township in Johannesburg. Twee jaar later zijn de daders nog niet gevonden. Politie zou fouten hebben gemaakt. Amnesty Nederland voert momenteel actie rondom het politie-onderzoek naar haar dood.
Noxola is een voorbeeld van "corrective rape'". Met regelmaat worden lesbische vrouwen verkracht, met als argumentatie dat "ze dan wel vrouw zullen worden". Exacte aantallen van moorden zijn niet bekend. Er wordt geschat dat er jaarlijks tientallen LHBT`s vermoord worden vanwege hun seksuele identiteit.

De organisatie is in 2012 opgericht en is gevestigd in Johannesburg. Behalve filmproducties is men ook voornemens een internet-radiostation te starten.
Iranti klaagt op krachtige wijze hate crimes in zuidelijk Afrika aan. De organisatie beperkt zich niet tot Zuid-Afrika alleen, maar richt zich ook op omringende landen (bijvoorbeeld Malawi, Zimbabwe). Iranti beschikt niet over eigen financiële middelen. De organisatie bezit geen audiovisuele apparatuur (camera's, geluidopname-apparatuur, enz.) om kwalitatief goede filmproducties of geluidsopnames te maken.
Na meerdere e-mailcontacten waartoe Breaking the Silence het initiatief heeft genomen heeft Jabulani Chen Pereira, oprichtster en directeur van Iranti, Breaking the Silence om ondersteuning gevraagd. Men heeft daarvoor een financieel en inhoudelijk onderbouwd voorstel voorgelegd dat ons enthousiasmeert en motiveert om een bijdrage te gaan leveren aan de doelstellingen van Iranti. Breaking the Silence wil Iranti op twee manieren gaan ondersteunen: politiek en financieel.

Politieke ondersteuning
BtS zal het komend jaar de situatie voor LHBT'ers in Zuid-Afrika, en met name van lesbische vrouwen, onder de aandacht gaan brengen. Wij zijn geïnspireerd geraakt door de actiebereidheid van mensenrechtenactivisten aldaar. Wij willen aan hen een stem geven zodat wij als lhbt-beweging in Nijmegen op de hoogte zijn van situaties elders in de wereld. Daarnaast willen we graag een concrete bijdrage leveren door geld in te zamelen om de doelstellingen van Iranti mogelijk te maken.

Financiële ondersteuning
Breaking the Silence heeft zich ten doel gesteld via fondswerving een bedrag van € 10.000 bijeen te brengen. De werkgroep zal daarvoor een aantal financiële acties gaan voeren. Hierbij wordt gedacht aan acties bij en rondom grotere en kleinere publieksevenementen in Nijmegen (roze evenementen maar ook algemene publieksevenementen). Met het bedrag van € 10.000 zal Iranti in staat zijn een videocamera, twee SLR-camera's (kleinere camera's) en software voor het monteren en bewerken van filmopnames aan te schaffen.
Aan andere teams en werkgroepen van het COC Nijmegen is gevraagd de actie inhoudelijk en financieel te ondersteunen.

Mail aan:
mensenrechtenbts@cocnijmegen.nl

[1] Uit de inaugurale rede van Nelson Mandela bij de aanvaarding van het presidentschap, 9 mei 1994, Pretoria
[2] Iranti is het Yoruba woord voor 'herinnering'. Yoruba mensen (Nigeria, Benin) beschouwen herinnering als een gewaardeerde vorm van intelligentie.

[Willy Last]

Poetin go home

Op 8 april vond de grote demonstratie tegen de Russische president Poetin plaats in Amsterdam. Willy Last schreef een korte impressie: "Na een lange treinreis van bijna twee uur – tussen Oosterbeek en Maarn rijdt de trein stapvoets door een spoorwegovergang-storing – arriveer ik op 8 april om 18 uur op een vol centraal station in Amsterdam.
Tussen de duizenden reizigers talloze regenboogvlaggen, vlaggetjes en andere kleurrijke attributen van LHBT-activisten uit heel Nederland. Onder hen tientallen mededemonstranten uit Nijmegen, de teams Voorlichting, Stroom, DITO!-jongeren naast deze eenzame mensrechtenvertegenwoordiger van het COC Nijmegen.
Met honderden lopen we naar het manifestatieterrein, pal tegenover het Scheepvaartmuseum, waar de heren Poetin, Rutte en andere politieke bobo's aan een ongetwijfeld chique diner beginnen.
Wij: met ons duizenden, zeer kleurrijk, vrolijk en verontwaardigd. We schreeuwen onze longen uit ons lijf met de leuze "Poetin go home" (3x), gevolgd door "homo". Tussen optredens van the Lipstick Lesbians en andere vrouwenbands en artiesten, waarvan mij de naam weer ontgaan is, toespraken van de directeur van Amnesty International, de voorzitter van het COC en van de jonge homo-activist die het initiatief voor deze manifestatie genomen heeft.
Aan het eind van de manifestatie komen twee LHBT-activistes uit St. Petersburg aan het woord, waar de wet, die homo-propaganda verbiedt, al sinds vorig jaar zomer van kracht is. Zij ervaren dagelijks de beperkingen waaraan hun activisme ten prooi gevallen is, de haat tegen en de afkeer jegens LHBT's. Voor hen doen we het, voor hen en voor die duizenden andere activisten en voor de gehele LHBT-gemeenschap in Rusland doen we het, staan we hier. We hopen dat zij kennis zullen nemen van onze verontrusting en onze demonstratie tegen Poetin. Solidariteit heet dat".

Ladysteak – *Marc van Unen*

Ik ben als echte Nijmegen-Oost bewoner dól op borrelen, koken, eten, drinken en alle gezelligheid die daarbij hoort. Hier in de wijk kan ik mijn hart ophalen: ik kijk vanaf het dakterras uit op de werkplaats van de chocoladejuwelier, daar tegenover zit een delicatessenwinkel waar de gefortuneerde weduwen uit de buurt hun dagelijkse boodschappen halen en er bevinden zich minstens vijf wijnboeren op loopafstand van mijn woning. Thuis staat de hele dag 24Kitchen aan, een kanaal dat non-stop gastro-porno uitzendt.
Nu ben ik niet zo uitsloverig dat ik altijd zelf mijn eten moet bereiden. Al heb ik meer dan 200 kookboeken, uit eten gaan is wellicht nóg leuker dan thuis al die hippe, aanstellerige en bij nader inzien net iets te ingewikkelde gerechtjes bereiden. Ga ik alleen met mijn vriend uit eten, dan doe ik voor mezelf altijd het spelletje "tel het aantal same-sex koppels in het etablissement". Vaak, heel vaak, zijn wij het enige setje. Soms zit er ook een dameskoppel in het restaurant maar bij nader inzien zijn het dan toch vaak twee vriendinnen die na een dagje winkelen/harsen en waxen/roddelen over hun vriendjes met een droge witte wijn en een salade caprese de dag doornemen. Zo'n koppel telt niet in mijn score.
Soms voelt het voor mij als een soort gedwongen coming out wanneer mijn vriend en ik weer het enige mannensetje zijn. Alsof boven mijn hoofd een roze tekstwolkje hangt met daarin de kreet "Nee, we zijn geen ICT-collega's die het installeren van een nieuwe server doornemen, we zijn levenspartners (of een ander vreselijk woord)". En het is echt niet dat we allebei hetzelfde guitige fleecejack aantrekken als we de deur uitgaan, waardoor het meteen op zou vallen dat we meer delen dan een mandje oerbrood met bremzoute knoflookboter. Het zit vooral in mijn hoofd, dat ontzettend zichtbaar zijn als we samen aan een tafeltje zitten.
Afgelopen weekend ontdekte ik nog een complicerende factor bij het uit eten gaan: de menukaart. Vroeger had je een dameskaart. Hierop stonden wel de gerechten maar niet de prijzen. Immers, een dame hoeft niet te betalen en dient zeker niet belemmerd te worden in haar keuze door afschrikwekkende horecaprijzen.
Nu trof ik in het recent geopende steakhouse een andere variant: de "zeg me wat je eet en ik zeg je wie je bent" kaart. De biefstukken waren in oplopende grootte gerangschikt. En wat bleek: het kleinste bieflapje heette "ladysteak" terwijl een lap rood vlees van bijkans een half pond een "daddysteak" werd genoemd.
Ik heb de rest van de kaart niet meer bekeken, zo verstrikt raakte ik in mijn gedachten. Zou ik als roze medeburger ontmaskerd worden als ik een ladysteak bestelde? En dien je van een bepaalde leeftijd te zijn mét excessief loonstrookje als je een (sugar) daddysteak verordonneert? Gelukkig hoefde ik me nergens zorgen over te maken: aangezien we samen met twee vrienden intens luidruchtig en gierend van de pret de tent binnenvielen, was meteen duidelijk hoe de vork in de steel zat. Toen mijn geliefde vervolgens sans gêne een daddysteak bestelde durfde ik pas echt met een gerust hart om het damesvlees te vragen.

In de vorige PINK berichtten wij over het boek 'De stomme zondaar' van Peter Daanen. Een relaas over de 18e eeuwse sodomietenvervolging in Nijmegen. Marjolein Pieks heeft speciaal voor de presentatie van het boek een gedicht geschreven. Soms was het ontbreken van een baard en een vrouwelijke gedraging bij een man al reden genoeg om iemand spoorloos te laten verdwijnen....

de stomme zonde

hoe in Godsnaam kon Lucifer weten
dat juist zij die hun gruwelen verzwegen
Gods minnaars bleken te zijn

men waande zich kleine onschuldige
jongens met een uitzonderlijk
rechtvaardigheidsgevoel
en vernietigde al het bewijs

hij die niet genoemd mag worden
werd gewurgd als een 18e eeuwse
Voldemort,
terwijl in Rome de Paus,
moeder der schandjongens beëdigd werd

'....een snood rebel van stad en staat
t waar wenselijk dat gij met uw kwaad
nu door de wereld heen gekropen
voor vele eeuwen waart verzopen...'

men wist niets
van het Lichaam van Christus
niets van de mens die liefhad

het ging hier niet om homofilie
het ging erom
dat men geen man zou zijn

gedicht: Marjolein Pieks 16-03-2013
www.depoeziekoerier.nl

BERLINALE 2013 een verslag

Van 7 tot 17 februari 2013 gonsde Berlijn weer in het kader van het 63e Internationale Filmfestival, kortweg de Berlinale genoemd. Bovendien werden voor de 27e keer de Teddy Awards uitgereikt, een officiële prijs, naast de Gouden en Zilveren Beren, voor Queer films.
Er was een enorm aanbod van queer films (homo, lesbo, bi en trans): 13 documentaires, 24 speelfilms en 9 korte films. John van den Broek en Everhard Scheltinga konden ze lang niet allemaal zien. Daarom hebben ze een persoonlijke keuze gemaakt uit de verschillende categorieën, waarvan ze hieronder verslag doen. John en Everhard wensen iedereen veel leesplezier en misschien geeft dit verslag aanleiding om bij gelegenheid die films te bekijken of om in deze regio zelf weer eens een queer filmfestival te organiseren!

BOVEN IS HET STIL
Nederland 2013, 94 min.
Regie: Nanouk Leopold. Drama

Helmer, 55, single, koeien- en schapenboer zorgt ook nog voor zijn steeds verder achteruitgaande vader, die hij boven in bed gehuisvest heeft. Af en toe krijgt hij bezoek van Anna of haar kinderen die wat verderop wonen. Regelmatig komt de melkrijder langs, die interesse in Helmer heeft, maar Helmer houdt dat af. Hij huurt wel een 18 jarige knecht in, Henk, die zich in alle openheid bloot geeft.
Het is de laatste film waarin Jeroen Willems speelt, die op 3 december 2012 plots overleed. Een plattelands-, zo je wilt polderfilm, van weinig woorden, langzaam en verstilde beelden, die toch blijft fascineren. Veel mooie Nederlandse dramafilms zijn er niet. De moeite waard om naar toe te gaan.

W I MIE (IN THE NAME OF)
Polen, 2012, Regie: MalgoskaSzumowska, 96 min. Drama (Teddy Award feature film 2013)

Adam werkt als pastoor in een klein Pools dorp waar hij ook een project heeft voor moeilijk opvoedbare jongens. Hij wijst de avances van de jonge vrouw Eva af. Maar hij is niet ongevoelig voor het mannelijk schoon. Als hij Lukas tegenkomt, de zoon van een boer uit de omgeving, wordt het leven erg moeilijk voor hem.
Steady camerawerk in een boeiend verhaal met een verrassende plot. Voor Polen een baanbrekende film. Tien jaar geleden had zo'n film daar niet gedraaid kunnen worden.
De Teddyjury kende deze film de Teddy Award voor langspeelfilms 2013 toe.

WILL YOU STILL LOVE ME TOMORROW
Taiwan, 2013, 104 min.
Regie: Arvin Chen. Drama

Weichung is al 9 jaar getrouwd en zijn echtgenote wil een tweede kind van hem. Maar dan duikt een oude bekende op die Weichung er toe aanzet zijn homoleven van vóór zijn huwelijk weer voort te zetten. Dat doet Weichung ook heimelijk met een steward. Maar er treden ook familieperikelen op met W's zus die haar groots gevierde verloving afbreekt. Veel drama en theatraal gedrag met toch een happy end. Traditionele familieverhoudingen worden op de hak genomen en uitgebreid tot een patchworkfamilie, waar diversiteit het thema wordt. Een aardig inkijkje in de Taiwanese gayscene, maar voor Nederlandse begrippen niet heel erg interessant.

FREIER FALL
Duitsland 2013, 100 min.
Regie: Stephan Lacant. Drama

Marc en Bettina verwachten hun eerste kind als Marc op een ME-trainingskamp een collega politieman, Kay, tegenkomt die hem door zijn onconventionele houding langzamerhand verleidt.
Marc raakt stapelverliefd maar wordt uiteen gereten door zijn verliefdheid en zijn aankomende gezinsleven. Een enkele collega maakt van zijn hart geen moordkuil en stookt door zijn homohaat het ME bataljon goed op. Als Kay plotseling verdwijnt raakt Marcs leven in een vrije val.
Voor mij was dit dé queer film van de Berlinale 2013. Prachtig gefilmd, met een mooie spannende verhaallijn, mooie wendingen, bloedmooie mannen die fantastisch acteren. Je gaat er helemaal in mee. Publiek was dolenthousiast en het heeft me verbaasd dat deze film niet de Teddy 2013 kreeg.

Boven is het stil

VIC & FLO ONT VU UN OURS
(Vic & Flo hebben een beer gezien), Canada 2013, 90 min.
Regie: Denis Côté. Drama.

Een vrouw stapt uit de bus, ergens op het Canadese platteland. Ze neemt haar intrek bij een bejaarde oom die in een rolstoel zit en niet meer praten kan. Uit het regelmatig bezoek van een jongeman van de reclassering wordt ons duidelijk dat de vrouw een veroordeling tot levenslange gevangenisstraf heeft. Zij, Victoria, wordt opgezocht door Florence. die haar straf al uitgezeten heeft. De beide vrouwen leven samen in een moeizame liefdesrelatie, waarin Vic erg afhankelijk is en Flo af en toe op stap gaat. Dan beginnen er akelige dingen te gebeuren. Mooi gefilmd met sfeerbeelden die indruk maken. Helaas veel geweld en wreedheid waarvan de zin mij ten ene male ontging.

Freier Fall

INTERIOR. LEATHER BAR
USA, 2013, 60 min. Regie: Travis Mathews & James Franco. Doc

Toen in 1980 de toenmalig controversiële film Cruising met Al Pacino in de hoofdrol (regie: William Friedkin) werd gemaakt, zijn er, om hem in Amerika te kunnen vertonen, 40 minuten uit geknipt. Travis Mathews & James Franco proberen in deze documentaire die 40 minuten te reconstrueren. Het werven van acteurs (hetero en homo) en het filmen van expliciet seksuele acts staan centraal. Bij een lang nagesprek kwam er wel uit dat de regisseur niet erg bekend was met de leatherscene, dat deed voor mij afbreuk aan deze documentaire. Wel opmerkelijk is dat de redenen waarom Cruising zo controversieel werd verklaard (de film zou homoseksualiteit criminaliseren) vandaag de dag volledig weg zijn.

LOSE YOUR HEAD
Duitsland, 2013, 107 min.
Regie: Stefan Westerwelle. Drama

Jonge Spaanse homo Luis, die veel lijkt op vermiste Spaanse jongen Dimitri, als toerist in Berlijn voor een heftig partyweekend, raakt in de ban van Viktor, die hem vol drugs stopt en misschien wel de ontvoerder van Dimitri is. Vertrouwen, onderdrukking, twijfel en veel suspense zijn de ingrediënten van deze film die zich in het wervelende Berlijn afspeelt. Realiteit en illusie lopen steeds meer door elkaar en een 'open' einde laat de toeschouwer achter met de vraag wat er nu eigenlijk gebeurd is.
Het is niet direct mijn genre, dit soort detective-achtige speelfilms, maar binnen zijn soort absoluut niet langdradig.

Bambi

NAKED OPERA
Luxemburg, 2013 85 min.
Regie: Angela Christlieb. Doc.

Marc Rollinger, een puissant rijke Luxemburger, begin 35, met ernstige ziekte onder de leden, monomane operaliefhebber (monomaan omdat hij alleen maar Don Giovanni opvoeringen wil zien en daarvoor heel Europa afreist), koopt de wereld om hem heen om zijn korte leven zin te geven. Hij omringt zich met mooie jonge mannen (soms ook pornosterren) en beklaagt zich dan weer dat hij zo weinig mensen echt kan vertrouwen en dat er maar zo weinigen echt om hem geven. Het feit dat hij 3 maanden dicht op zijn huid wordt gezeten door de documentairemaakster geeft de film een heel eigen karakter. Een fascinerend beeldverhaal met veel humor en gelardeerd met mooie operaopnamen, van een soms tot op het bot irriterend mannetje is zeker de moeite waard om te bekijken.

MALADIES
USA 2012, 96 min.
Regie: Carter . Drama

Een zachtmoedige film over 3 niet alledaagse personen: James, een ex-acteur, is bezig met een boek en fotografeert, Patricia, die vooral zwijgt en continu sigaretten rookt en Catherine die schildert en zich graag als man uitdost. Ze wonen in de buurt van New York in een huis vlakbij het strand. Een buurman die een zwakke plek voor James heeft komt af en toe langs. James lijdt aan een psychische ziekte waardoor hij zijn succesvolle carrière moest beëindigen. Zijn zus Patricia leeft volkomen in haar eigen wereld. Catherine zorgt als een liefdevolle partner voor James en steunt hem door dik en dun. Maar uiteindelijk is deze ingewikkelde samenlevingsvorm niet meer vol te houden. Een mooi vormgegeven drama met stemmen van binnenuit die James voortdurend verwarren, maar waaraan hij ook geen weerstand kan bieden. Veel homoseksueels zit er niet in de film (m.u.v. de rol van de buurman) maar de film raakt je kunstzinnige hart.

BAEK-Y
(White night) Republiek Korea, 2012, 75 min. Regie: LeeSong Hee-il. Drama

Won-gyu is steward en voortdurend onderweg. Voor een korte nacht is hij terug in zijn oude stad waar hij via internet een afspraak heeft met Tae-jun, een motor-koerier. Over hun moeizame samenzijn hangt voor Wan-gyu de schaduw van een ervaring met potenrammers in deze stad. Deze ervaring maakt hem kwaad en verdrietig. Wraak is mede drijfveer voor zijn terugkomst. De nacht is een opeenvolging van aantrekking en afstoting tussen de mannen, waarin de twee uiteindelijk niet nader tot elkaar komen. Het zijn mooie mannen en het is mooi om een Koreaanse stad bij nacht te zien, maar het gebrek aan communicatie tussen de mannen en het voortdurend moeten gissen naar de betekenis van de gebeurtenissen maakt het jammer genoeg een opgave om de film te bekijken.

BAMBI
Frankrijk, 2012, 60 min.
Regie: Sébastien Lifshitz. Docu

Bambi werd geboren in Algerije in 1935 als Jean Pierre Pruvot. Als kind al haatte hij zijn mannelijke naam en zijn moeder dwong hem jongenskleren en kapsel te dragen. Op zijn 17e vertrok hij naar Parijs om in cabarettheaters op te treden als Bambi.
Het verhaal van de nu 77 jarige Bambi (die nu door het leven gaat als Marie-Pierre) is er een van verwarring, onzekerheid, angst, afwijzing en ongelofelijke moed. Een documentaire van een prachtige transseksuele vrouw in mooie historische en actuele beelden. Hij duurt maar een uur maar is door zijn eerlijkheid fascinerend en dwingt enorme bewondering af. Beslist gaan kijken als zich de gelegenheid voordoet. De film kreeg een Teddy Award voor de beste queer documentary 2013.

RosaKinder

Out in Ost-Berlin

Two girls against the rain

OUT IN OST-BERLIN - Lesben und Schwule in der DDR
Duitsland 2013, 93 min. Regie: Jochen Hick & Andreas Strohfeld, Doc

Ook al werd in de DDR al in 1968 homoseksualiteit uit het wetboek van strafrecht gehaald, homo's en lesbo's werden streng gecontroleerd en het zich verenigen werd zeer moeilijk gemaakt. De generatie die de oorlog had meegemaakt probeerde zo 'normaal' mogelijk te leven en voelde zich bedreigd door de jongere generatie die meer openheid betrachtte en voor zich opeiste. In 13 biografieën komen verschillende groepen aan bod: de oprichters van de eerste Oost-Berlijnse homobeweging, de "terreur-potten" van Prenzlauer Berg, de gay communisten en de kerkelijke groepen.

Toen de eerste homo's probeerden het land te verlaten werden jonge aantrekkelijke Stasi-Romeo's op hen afgestuurd om ze tot en met in bed te bespioneren.
Mooi historisch beeldarchiefmateriaal en bijzondere verhalen, die in de bespreking na de première tot stevige discussies leidden (bijna 25 jaar na dato!).

ROSAKINDER
Duitsland, 2012, 94 min. Regie: Julia von Heinz, Chris Kraus, Axel Ranisch, Robert Thalheim & Tom Tykwer. Doc

Rosa von Praunheim, Duitslands beroemdste queer-filmmaker, werd afgelopen november 70. Enkele van zijn belangrijkste films: Nicht der Homosexuelle ist pervers, sondern die Situation in der er lebt; Die Bettwurst; Armee der Liebenden; Ich bin meine eigene Frau (Charlotte von Mahlsdorf), Horror Vacui; Unseren Leichen leben noch; Die Jungs vom Bahnhof Zoo. Rosakinder is een ode aan Rosa door 5 van zijn studenten die hij heeft opgeleid en gaat over hun eigen films en werk èn Rosa von Praunheim, waarin Rosa's sterke en minder sterke kanten aan de orde komen. Het werd een leuk (verlaat) verjaardagsfeestje in de voormalige DDR premièrekino International in aanwezigheid van Rosa zelf, Wieland Speck (Panorama directeur), Dieter Kosslick (Berlinale Directeur) die Rosa de Berlinale Kamera overhandigde en vele vele andere beroemdheden uit Rosa's carrière.

O PACOTE / The Package
Brazilië, 2012, 18 min
Regie: Rafael Aidar SHORT

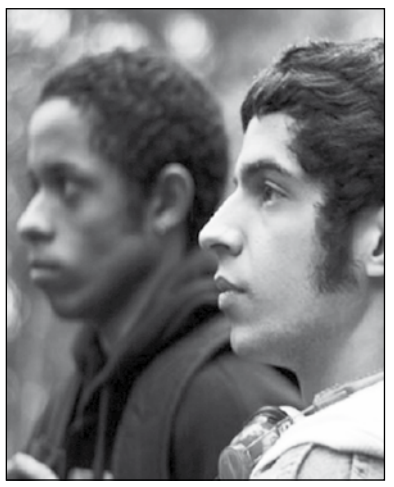

Als Jeff en Leandro elkaar op school ontmoeten springt er meteen een vonk over. Ze willen graag samen verder. Maar Jeff moet iets belangrijks aan Leandro vertellen. Iets waar hij niet omheen kan. Hoe gaat Leandro reageren?
Een leuke, mooie spannende korte film over een belangrijk thema die een verrassende wending krijgt. O Pacote is de eerste film van Rafael Aidar en kreeg een daverend applaus.

TWO GIRLS AGAINST THE RAIN
Cambodja, 2012, 11 min
Regie: Sao Sopheak SHORT

Aangrijpende korte film over lesbisch stel dat elkaar al tijdens de dictatuur van de Rode Khmer leerde kennen en hun succesvolle strijd tegen vooroordelen op het platteland van Cambodja. Hun verknochtheid aan elkaar en hun openheid maken de film tot een mooi hartverwarmend documentje.

[© John van den Broek & Everhard Scheltinga]

Europese Commissie vecht Hongaarse Grondwet aan

De Europese Commissie is van plan om de wijzigingen in de Hongaarse Grondwet juridisch aan te vechten. De Europese Commissie is kritisch over wijzigingen in de Hongaarse Grondwet die een aantasting zijn van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, van de vrijheid van meningsuiting, de strafbaarstelling van daklоosheid en van de rechten van ongetrouwde paren en paren van gelijk geslacht.
De partij van premier Viktor Orbán beschikt over een tweederde meerderheid in het parlement en kan daarmee naar eigen inzicht de Grondwet wijzigen. Zowel in Hongarije zelf als in het Europees Parlement is meer dan eens kritiek geuit en geprotesteerd tegen de grondwetswijzigingen die door de Hongaarse regering zijn doorgevoerd. Ook premier Mark Rutte heeft daarover onlangs zijn 'diepe bezorgdheid' geuit.

PANN in Nijmegen

Op 1 juni slaat de vlam in de PANN. Het razend populaire gayfeest komt voor het eerst naar Nijmegen. Het gaybeest kan, mits 16 jaar of ouder, los vanaf 22.00 uur. Kaarten kosten 7 euro plus reserveringskosten.
PANN wilde in eerste instantie een feest geven in Doornroosje, maar omdat KISSKISS de exclusieve rechten voor gayfeesten in Doornroosje heeft, moest de organisatie uitwijken naar de Matrixx. Stichting PANN werd in 1969 opgericht en heeft als doel de sociale acceptatie van de HLTB gemeenschap te bevorderen. Om dit te bewerkstelligen worden laagdrempelige feesten gehouden, film en boekenfestivals en werd de Gay Straight Alliance opgericht. Vooral de feesten zijn de laatste jaren steeds populairder geworden. In juni dus de kans om uit te vinden waarom!

Wist je dat?

Zoals oranje de nationale kleur van Nederland is, is roze de internationale kleur van de HLTB gemeenschap. De herkomst van het roze als symbolische kleur heeft een zwart randje en stamt uit de Tweede Wereldoorlog. Behalve Joden werden ook homoseksuelen, zigeuners, communisten en staatsvijanden vervolgd. In de concentratiekampen werden de homoseksuelen gemerkt met een roze driehoek die hun 'zonde' aanduidde voor de gevangenbewaarders.
De regenboogvlag werd in 1978 ontworpen door Gilbert Baker uit San Francisco als symbool voor de Gay Pride van datzelfde jaar. De vlag was geïnspireerd op de regenboogvlag uit de jaren '60, die als vredessymbool werd gebruikt in demonstraties tegen kernenergie en oorlog.
De diversiteit aan kleuren refereert aan de diversiteit in levenswijzen.

Homohuwelijk in Ierland en Uruguay

Ierland's Constitutionele Conventie heeft met een overweldigende meerderheid gestemd voor de openstelling van het huwelijk voor paren van gelijk geslacht. De Conventie is vorig jaar door de Ierse regering opgericht om met voorstellen te komen voor veranderingen van de Ierse Grondwet – daaronder ook de openstelling van het huwelijk voor paren van gelijk geslacht.
Na Argentinië, Equador en Mexico is het homohuwelijk straks ook mogelijk in Uruguay. Het parlement heeft onlangs ingestemd met de legalisering. Ook buitenlandse koppels mogen in Uruguay komen om te trouwen. Het land kende sinds 2009 al een geregistreerd partnerschap.

Genderdiversiteit

Emancipatie in stroomversnelling

De transgendergroep van COC Nijmegen heeft sinds een jaar een nieuwe coördinator; Rense Havinga. Hij heeft het stokje overgenomen van Wendy en Joy. Met een groep van vrijwilligers organiseren zij een maandelijkse caféavond in Café Meermin. Er is een nieuwe website gemaakt en een folder uitgegeven.
De aanloop in het transgendercafé groeit gigantisch, aldus Rense. Hij verwelkomt elke maand zeker 5 nieuwe mensen. Daarom gaat de transgendergroep de caféavond twee keer per maand organiseren. Ook politiek en maatschappelijk lijkt de emancipatie van transgenders in een stroomversnelling te komen. PINK praat met Rense Havinga over die stroomversnellingen in emancipatie van genderdiversiteit

De Transgendergroep in actie.

De Transgendergroep Nijmegen is een gezellige en diverse groep voor transgenders, transmannen, transvrouwen, travestieten, genderqueers en iedereen die zich daarmee verbonden voelt.
Met COC Nijmegen werken ze aan zichtbaarheid van transgenders in onze maatschappij. Deze samenwerking bestaat in deze vorm 6 jaar en is dus relatief nieuw.
"In het begin bestond de groep vooral uit transvrouwen en travestieten. Nu komen er ook transmannen, genderqueers en meer jongeren. Het gezelschap is diverser aan het worden. Dat gaat hartstikke goed. We werken aan onze zichtbaarheid door ons niet te verstoppen, maar elkaar te ontmoeten in een openbaar café met terras. We bezoeken ook de introductiemarkt van de universiteit en de HAN. Het is heel belangrijk dat studenten er kennis maken met genderdiversiteit. Zeker 2% van alle mensen kent de gevoelens dat hun identiteit of hoe ze hun gender willen uiten afwijkt van hun geboortegeslacht. Dat zijn heel veel mensen dus voor wie contact met andere transgenders belangrijk en heel leuk kan zijn. En er zijn nog zoveel meer mensen die iemand in hun omgeving kennen, of kunnen kennen, die transgender is. Het maakt veel verschil als je er iets vanaf weet. Het is ontzettend jammer als je leuke mensen verliest omdat je niet weet hoe je respectvol met ze om kunt gaan en hoe je kunt reageren op het feit dat ze transgender zijn."
Rense Havinga is historicus en werkzaam als conservator in het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-1945 in Groesbeek. Zodoende heeft de coördinator van de transgendergroep ook een historische kijk op de ontwikkelingen.
"De huidige emancipatie van transgenders lijkt op de emancipatie van homoseksuelen. Zij ontmoetten elkaar eerst in het geheim en achter gesloten deuren. Op bepaalde momenten en plaatsen in de geschiedenis kwam er een coming out. In Duitsland in de jaren '20 en in San Francisco en New York bij de Compton rellen en de Stonewall Inn rellen. Homo's, lesbo's, biseksuelen en transseksuelen traden naar buiten en deden veel samen. Transvrouwen en travestieten speelden toen een heel nadrukkelijke rol. Zij werden gearresteerd omdat ze niet conform hun geslacht gekleed gingen, butches en transmannen trouwens ook. Kortom, genderdiversiteit is niet nieuw en de samenwerking tussen transgenders en homo's, lesbo's en bi's evenmin. Echter in de jaren '70 en '80 hebben de meer gevestigde homo's de transgender- en crossdressbeweging op veel plaatsen de kop ingedrukt in een poging op de buitenwereld een 'normale' indruk te maken. Ook de lesbisch, feministische beweging heeft transvrouwen uitgesloten. Het heeft lang geduurd voordat deze emancipatoire groepen elkaar weer gevonden hebben en elkaar kunnen versterken."
Die bundeling van krachten is echter niet algemeen. COC Nederland vecht ook voor de rechten van transgenders, maar niet elke COC vereniging in het land ondersteunt dat op dezelfde wijze als in Nijmegen. Rense Havinga vindt die samenwerking in Nijmegen heel goed gaan.

"Een team als Voorlichting maakt van genderdiversiteit echt een fatsoenlijk onderdeel van het verhaal. En dat is superbelangrijk. Voor veel mensen is dit verhaal anders totaal onbekend en weten ze niet wat hen overkomt als ze er mee te maken krijgen.
COC Nijmegen, de Transgendergroep en Theater AanZ organiseerden op 21 april een klein symposium over genderdiversiteit. Daarin ging de voorstelling 'Beeldenstorm1' in première. Transgenders hebben deze voorstelling opgezet en spelen er in mee. De voorstelling is bedoeld voor voorlichtingsteams, docenten en studenten in de sector zorg&welzijn."

Op politiek terrein gloort er hoop voor veel transgenders. Minister Asscher komt met beleid tegen discriminatie van transgenders op de arbeidsmarkt. Staatssecretaris Teeven wil het voor transgenders gemakkelijker maken om hun geslachtsregistratie te wijzigen. COC Nederland en het Transgender Netwerk Nederland pleiten hier al enige tijd voor. Begin april steunde een kamermeerderheid de voorstellen voor de zogenaamde transgenderwet. Rense is blij dat deze wettelijke bescherming er echt komt. "Wettelijke bescherming is een belangrijk fundament voor de maatschappelijke acceptatie. Het is enorm lastig als je genderidentiteit niet overeenkomt met je paspoort. Nu moet je eerst een medisch traject van velen jaren doorlopen en bovendien onvruchtbaar zijn, voordat een wijziging mogelijk is. Dat is echt mensonterend. Straks is alleen een verklaring van een transgenderspecialist nodig. Dat is een halve overwinning: het blijft wel zo dat je een briefje van de dokter nodig hebt, terwijl je niet ziek bent.
En iemand anders moet bepalen of jouw identiteit echt is. Toch is het een heel grote vooruitgang en er is nog hoop op verbetering als de definitie van de term 'genderspecialist' in de wet kan worden verbreed."
Wettelijke bescherming tegen discriminatie helpt tegen het gebrek aan maatschappelijke acceptatie. En die is hard nodig, aldus Rense. "Het Sociaal Cultureel Planbureau heeft in 2012 onderzoek gedaan waaruit blijkt dat transgenders zich vaker onveilig voelen, minder vaak een baan hebben en vaker in armoede leven. Dat is het topje van de ijsberg want gebrek aan maatschappelijke acceptatie betekent dat je moeilijkheden kunt hebben met je ouders, je kinderen, je werk."

Hoewel Rense de loftrompet steekt over de samenwerking tussen COC Nijmegen en de transgendergroep, voelt nog niet iedere transgender zich senang in de COC gelederen. "Sommigen vinden dat ze niet bij het COC horen omdat ze hetero zijn. Ook onder transgenders zijn er mensen die niets zien in HLB&T samenwerking. Toch heeft het COC met de HLBT paraplu heel wat te bieden als het gaat om samenwerking aan maatschappelijke verandering. De transgenders zijn net als de holebi's een minderheid en krijgen veel te maken met dezelfde discriminatie. De transgenders zijn binnen een groep als het COC echter een minderheid binnen een minderheid.
De roze gemeenschap heeft gelukkig steeds meer de intentie om transgenders te accepteren, ook al snappen ze er soms weinig van. Met de beste bedoelingen worden transgenders soms bedolven onder de vragen alsof we circusattracties zijn. In het algemeen vinden transgenders het niet prettig om te vaak uitgehoord te worden.
De vragen zijn soms minder respectvol als er bijvoorbeeld gevraagd wordt wat je in je broek hebt, of als er gesproken wordt over 'ombouwen'. Het is raar maar waar, dat in een retorische vraag vaak een vooroordeel schuilt. Als je aan een lesbisch stel vraagt wie het mannetje en wie het vrouwtje is, dan bedoel je het vast goed, maar je spreekt toch een vooroordeel uit.
De meeste transgenders vinden het niet erg om in gesprek te gaan. Vraag eerst of ze er over willen praten en denk even na of de vragen niet te persoonlijk zijn. En als je over lichamelijke veranderingen wilt praten dan kun je beter het woord transitie of geslachtsaanpassing gebruiken."

Voor meer info:
www.transgendernijmegen.nl

[Bart van Dam]

Algemene ledenvergadering COC

Op 5 april vond de algemene ledenvergadering plaats in het Roze Huis. Tijdens deze vergadering werd Joris Blaauw herkozen als voorzitter en Oot Kerkhoven werd herkozen als secretaris. Hieronder meer nieuws:

Het COC heeft een nieuwe medewerkster op het secretariaat: Daniëlle Bisschops. Zij zal twee dagdelen per week in het Roze Huis aanwezig zijn.
De gemeente Nijmegen heeft eindelijk een Uitvoeringsnotitie Seksuele Diversiteit klaar. Het bestuur noemt vier belangrijke punten uit de notitie: de gemeente wil participatie van LHBT's bevorderen, veiligheid en veiligheidsgevoel krijgen meer aandacht, gezondheidsbevordering krijgt aandacht en de positie van transgenders wordt expliciet genoemd.

De opbrengst van de Paasbingo in café Mets is geschonken aan café Dapper. De bingo bracht maar liefst 1200 euro op. Het geld wordt besteed aan promotiemateriaal voor instellingen en aan een update van de Dapper website.

Op 4 mei wil het COC in zo veel mogelijk plaatsen aanwezig zijn bij Dodenherdenking. Indien iemand een krans wil leggen namens het COC, graag een mail sturen naar joris@cocnijmegen.nl

De Zondagmiddagsalon viert in november het 25-jarig bestaan. Als thema wil men inzoomen op sociale media en ouderen. Vrijwilligers (met verstand van sociale media) zijn van harte welkom.

Het Jaarverslag 2012 werd besproken. In 2012 is 2700 euro betaald voor portokosten. Daarom stemmen de aanwezige leden ermee in dat voortaan zo veel mogelijk post digitaal wordt verstuurd.

Het jaarthema voor 2013 is biseksualiteit. Er wordt geen aparte werkgroep opgericht, maar het thema moet stuctureel terugkomen bij alle werkgroepen, activiteiten, PINK, website etc.
Voor de nieuwe teams (Evenementen en PR) wordt gekeken naar het inzetten van flexmedewerkers. Men wil een soort flexpool oprichten voor vrijwilligers die hand- en spandiensten willen verrichten voor het COC.
COC Nijmegen heeft ook internationale ambities: Breaking the Silence wil 10.000 euro inzamelen voor de Zuidafrikaanse organisatie Iranti. Daarnaast zijn er goede berichten uit Nicaragua: organisatie Ventana Abierta wordt waarschijnlijk binnenkort een formele homostichting, met parlementaire goedkeuring.

COC Nijmegen heeft een nieuwe huisstijl, met als slogan: "COC Nijmegen. Stoutmoedig. Sinds 1971". Tijdens de ALV werd de huisstijl alvast onthuld. De nieuwe huisstijl past bij ledenwerving en het woord 'stoutmoedig' is gekozen als motto, omdat dit ons bindt als LHBT-beweging. In het nieuwe logo zijn regenboogkleuren verwerkt en een boog, welke een knipoog is naar de Romeinse geschiedenis en de Waalbrug.

[Michel Kiel]

Roze Huis nieuws

Het Roze Huis zal op 31 mei officieel geopend worden. Het Roze Huis heeft onlangs 20.000 euro subsidie ontvangen van het Oranje Fonds. Dit geld zal onder andere gebruikt worden voor een akoestisch onderzoek om mogelijke geluidsoverlast te testen. Het geld wordt verder besteed aan geluids- en warmte-isolerende maatregelen, een bar, meubilair, verlichting en technische voorzieningen. Op 19 april wordt een bijeenkomst georganiseerd voor de buurt, zodat men kan kennismaken met de nieuwe bewoners van St. Anthoniusplaats 1.

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 13

1990

Je kwam van ver, je was je wild geschrokken
Je koorts was hoog, je evenwicht verdween
Je was langs menig specialist getrokken

Maar wat de kwaal behelsde, wist haast geen
Toen sprak de prof: een virus (waterpokken)
Dat in je hoofd als gordelroos verscheen

En net toen jij je bed verlaten kon
Begroette hij de Kaapse zomerzon:

Verzoening leek een niet te nemen stap
Na 26 jaar gevangenschap
En overal de dreiging van geweld

Mandela heeft een grootse daad gesteld
Superieur aan heel die blanke hap
Een hedendaagse heilige, een held

Albaer Hillen

Politicus met het hart in het maatschappelijk middenveld

In oktober vorig jaar werd de Nijmeegse politiek opgeschrikt door 4 raadsleden die zich van hun oorspronkelijke fracties afscheidden en zich verenigden in 'De Nijmeegse Fractie'. Onder hen was Albaer Hillen, sinds 2002 volksvertegenwoordiger voor het CDA Nijmegen, oud eigenaar van visrestaurant De Steiger en een goede bekende in het Nijmeegse roze circuit. Waarom ging hij los van het CDA verder? En wat vindt hij van de ontwikkelingen in roze Nijmegen?

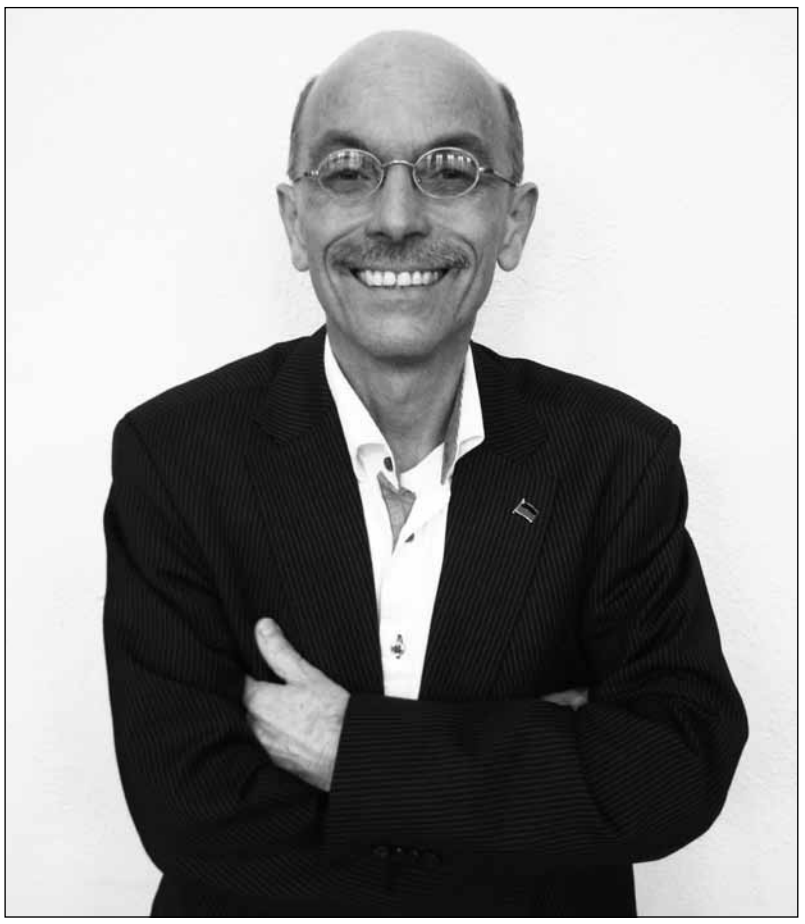

Foto: Hester Salentijn

De afsplitsing kwam voort uit drie redenen. De eerste was dat Albaer zich al minder verbonden voelde met het CDA: 'dat congres waarbij CDA partijleider Verhagen applaus kreeg toen hij de samenwerking met de PVV verantwoordde. Toen voelde ik me al afdrijven van het CDA waaraan ik me ooit verbonden had. Ik was altijd al op de linkervleugel te vinden, maar hierin herkende ik mijn partij niet. Dat was echter een litteken. Meer niet.'

De tweede reden lag in het feit dat de manier van politiek bedrijven door de resterende fractie niet zijn voorkeur had. Te zeer profileren om in de krant te komen, te weinig structurele lange termijn visie met inhoudelijke oplossingen voor problemen van de stad, ook als dat betekent dat daarmee iemand anders eventueel de voorpagina haalt.

De derde reden verklaart waarom Albaer Hillen juist in deze samenwerking terecht kwam: 'de mensen die ons kennen, weten dat wij vieren ook in het verleden op een vergelijkbare manier over onderwerpen dachten, ook al maakten we van andere fracties deel uit'. Bij de overgang naar de nieuwe situatie is hij niet over één nacht ijs gegaan, maar het heeft hem de nodige zorgen opgeleverd. Het overlijden van zijn vriend Marius, al twintig jaar geleden, heeft er echter voor gezorgd dat hij sneller kan relativeren.

Maatschappelijk middenveld
Albaer Hillen bevestigt dat hij het maatschappelijk middenveld, het verenigingsleven, en de zorg voor elkaar als de motor van de samenleving beschouwt: 'daar heb ik altijd hart voor gehad. Als jongen was ik al Europees bestuurslid van de MIJARC, naast de scouting de grootste jongerenvereniging ter wereld. Ik zit ook in het bestuur van kledingbank Nijmegen, waar armoedebestrijding in de vorm van ingezamelde, herstelde en samengestelde kledingpaketten en dagbesteding door cliënten van het RIBW samenkomen.'
Daarnaast is hij bestuurslid van het activiteitencentrum Doddendaal, wat op enkele tientallen meters van zijn woning staat. Daar repeteert Cantus Obliquus, het koor dat voortkomt uit de roze beweging, dat daar ook uitvoeringen geeft. De zondagmiddagsalon werd daar ook gehouden. Tot slot is Hillen ook ouderling van dienst in de oecumenische gemeenschap van de Stevenskerk. Het is volgens hem cruciaal dat vanuit de samenleving zelf dit soort initiatieven ontplooid worden. Hij probeert hier zelf ook zijn verantwoordelijkheid in te nemen.

Gemeente Nijmegen
Over de adviescommissies die de gemeente Nijmegen heeft, zegt Albaer Hillen: 'het is goed dat ze er zijn, want ze zijn waardevol, onafhankelijk en de ambtelijke ondersteuning die ervoor nodig is, is beperkt. Waar het gaat om belangen uit de samenleving die behartigd moeten worden, vind ik echter dat organisaties als het COC daar ook een actieve rol in mogen spelen. Zoals de gemeenteraad en het college nu adviezen van commissies krijgt, kan ik me best voorstellen dat er gevraagde en ongevraagde adviezen in welke vorm dan ook van maatschappelijke organisaties komen. Waarom niet! Ik ben overigens van mening dat het COC zijn rol daarin naar behoren vervult.' Op de vraag of de gemeente op alle onderdelen van beleid voor LHBT's actief genoeg is, verwijst hij ook deels naar de roze gemeenschap zelf. Daar moeten initiatieven ontplooid worden. Albaer Hillen: 'en ik herhaal daarbij dat de gemeenschap zelf ook met suggesties moet blijven komen'. Hij geeft aan dat het onderwijstraject een onderneming is, waarvan de gemeentelijke steun daarvoor raadsbreed gedragen wordt.

Roze Nijmegen
Ook al vindt hij dat suggesties voor vernieuwingen in Roze Nijmegen uit de LHBT beweging zelf zouden moeten komen, wil hij best wat roze balletjes opwerpen. Homoseksuelen in culturen waarin dit niet geaccepteerd wordt, zouden ondersteund kunnen worden door een Kring of introductiegroep in het leven te roepen voor bijvoorbeeld moslims, die dan in huiskamerverband dit bespreekbaar kunnen maken, is Hillens suggestie.

Het activiteitencentrum Doddendaal is voor een aantal roze activiteiten met liefde gastheer geweest. Dat het Roze Huis Nijmegen nu een feit is, juicht hij toe. Het is goed dat er een eigen plek is om naar toe te gaan, vooral voor degenen die zo'n eigen plek ook nodig hebben. Mensen die niet zomaar samen het café in duiken. Albaer Hillen: 'vergeet ook de ouderen niet. Zestigers en zeventigers van nu worden gestimuleerd om hun leven zo in te gaan richten, eventueel beperkt ondersteund door gemeenschapsgelden, om thuis te blijven wonen. De zorg die er nu is voor de sfeer voor roze ouderen in woonzorgcentra onder de noemer van de Roze Loper, is dan onvoldoende. Ik vrees dat de roze ouderen die thuis wonen wellicht vereenzamen. Om te stimuleren dat roze ouderen elkaar ontmoeten en blijven ontmoeten, kan het Roze Huis ook in de toekomst een rol spelen.'

[Joost Hermus]

DE TUSSENBALANS

Coby Eloo

Geboortedatum en plaats: 8 december 1955, Dongen (Noord-Brabant).
Opleiding: Architectuur en Bouwtechniek TU Delft.
Beroep: Business Consultant in de ICT.
(Vrijwilligers-)werk: Voorzitter Dorpshuis, Transgender Groep Nijmegen /COC Nijmegen.
Woonsituatie: Ik woon in een heerlijk vrijstaand huis met veel ruimte voor mijn hobby's.
Woont samen met: Helaas alleenstaand.
Huiselijk ingesteld: Zeker, Ik hou van koken en het binnen knus maken. Maar door de huidige situatie komt het daar niet van.
Trouw, monogaam: Altijd monogaam geweest in mijn relaties en zeer (misschien te) trouw geweest. Als ik ervoor ga dan is er veel commitment en ben niet in voor onenightstand.
Vrienden/vriendinnen: Niet echt veel.
Geloof: Katholiek maar niet Rooms.
Kinderwensen: Zeker maar dan in de kleinkinderen. Ik heb zelf 3 kinderen, en natuurlijk een kleindochter (1,5) van mijn oudste. Maar helaas door mijn transgender zijn heb ik geen contact meer met het vrouwelijke deel van mijn kinderen.
Politieke voorkeur: Sociaal liberaal.
Lengte: 1,93 m
Gewicht: 101 kg
Vervoermiddel: Onmiskenbaar de auto. Ik woon in een zeer klein dorp Kekerdom met nog geen 600 inwoners. Wij hebben geen enkele voorziening meer behalve de basisschool en de brievenbus die 'toevallig' bij mijn huis staat omdat vroeger het postagentschap (nu washok) hier gevestigd was. Ik heb in mijn werkzame leven inmiddels 12 lease wagens opgereden en heb zelf altijd cabriolet gereden.
Hobby's: Restaureren van klassieke auto's van het merk Triumph. Heb er 3, allen tweezitters. Voor de kenners onder ons een Spitfire, een TR6 en een TR3a, die momenteel niet meer herkenbaar is, omdat hij/zij geheel uit elkaar ligt voor de restauratie. Verder naai ik mijn eigen kleding en doe ik aan modelbouw van houten zeilboten en jachten. Ik koop op internet bestaande bouwtekeningen en bouw ze dan op schaal precies volgens de voorgeschreven techniek na. Verder heb ik zelf mijn huis geheel verbouwd en onderhoud ik die en natuurlijk de onderhoud van de tuin dat soms wel eens te veel tijd vergt. Zeilen en onderhoud van mijn houten zeilboot die in Zeeland ligt.
Favoriete literatuur: Vroeger Arendsoog. (Grapje, maar heb er wel heel veel gelezen). Nu meer in verband met mijn hobby's bouwplannen van boten en werkplaatshandboeken van mijn wagens.
Favoriete films: Once upon a time in the west.
Favoriete muziek: Pink Floyd, Vangelis, Mike Oldfield, Boudewijn de Groot, ELO.
Welke kranten lees je: Volkskrant, NRC
Favoriete omroep: VPRO, KRO om zijn detectives.
Favoriet vakantie-oord: Water of bevroren water in de vorm van sneeuw.
Favoriet eten: Biefstuk Stroganoff, Chili con carne
Favoriete drank: Belgs bier.
Favoriete kleding: Onmiskenbaar een leuk rokje.
Uitgaan: Op dit moment op een zeer laag pitje. Op 2de donderdag van de maand naar T-avond in café de Meermin.
Verslavingen: Geen
Goede eigenschappen: Moeten anderen maar bepalen.
Slechte eigenschappen: Moeten anderen maar bepalen.
Wat zie je als hoogtepunt in je leven: Mijn 3 kinderen.
En wat als dieptepunt: De huidige depressie waarin ik zit.
Bewondering voor: De creativiteit van mensen.
Hekel aan: Onverdraagzaamheid, onrecht en geen respect voor mensen.
Val op (uiterlijk of karakter): Blond, lang, open, vrolijkheid, creativiteit, sportiviteit.
Eerste homo/lesbische seksuele ervaring: Geen.
Heteroseksuele ervaring: Rond mijn 19de.
Coming out: februari 2005.
In welke zin geëmancipeerd: Beschouw iedereen als mijn gelijke. In werk, activiteiten, intelligentie. En ik vind het prachtig als mensen net wat anders zijn of doen dan dat de maatschappij van hen verwacht. Zoals vrouwen in typisch (door de maatschappij bepaalde) mannen vakken of omgekeerd.
Homo/lesbo bars: de Meermin van Hanna en Inge, Mets.
Andere ontmoetingsgelegenheden: Kiosk Hunnerpark van Harry
Discriminatie ervaringen: Wel gebeurd, maar gelukkig alweer een aantal jaren geleden.
Meest erge: het door (helaas weer jonge Marokkaanse jongens) op straat naroepen. Ook wel eens door een verkoopster in een dames modezaak aangesproken als: "Meneer wat kan ik voor u doen?" terwijl ik dacht er toch zeer vrouwelijk uit te zien. Daarnaast is er natuurlijk ook de onzichtbare discriminatie zoals dat ik niet als mijzelf naar mijn werk kan.
Beleid is: Als je als man geregistreerd staat gedraag je je als man en omgekeerd. Terwijl ze een collega van mij die transsexueel is wel accepteren en haar transitie prima begeleiden en ondersteunen.
Potten/potenrammer ervaringen: Geen
In voor park/baan, sauna's, blind dates of andere avonturen: Neen
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: Op dit moment met negatieve gedachten.
En waar te weinig mee: Met positieve dingen en dingen die uitdagend en avontuurlijk zijn.
Speciaal doel of ideaal: De maatschappij laten ervaren dat transgenders ook maar gewone mensen zijn en daarmee de acceptatie en emancipatie van transgenders in de maatschappij.

EXPO Alu-Landschappen

Van vrijdag 3 tot en met zondag 12 mei 2013, exposeert Ingrid Sewpersad, vaste vormgeefster van PINK, Alu-Landschappen.
Locatie:
Kampeerboerderij Grootzande
Rijksweg 122
6999 EB Hummelo
t: 0314 - 381247
Openingstijden 11.00 tot 17.00 uur.
Maandag 6, dinsdag 7 en woensdag 8 mei gesloten.

"Naast het toegepaste werk als grafisch vormgever bleef de autonome kunst mij boeien. Door de jaren heen ging ik steeds meer op onderzoek uit met potlood, penseel en camera. Ik vond inspiratie in het landschap rond Nijmegen, wat resulteerde in een serie alu-landschappen." De expositie is onderdeel van de kunst10daagse Bronckhorst, die alweer voor de zevende keer wordt gehouden.

www.kampeerboerderijgrootzande.nl
www.kunst10daagsebronckhorst.nl

Nieuwe voorzitter adviescommissie

We hebben iets hoog te houden in Nijmegen!

De gemeentelijke Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid heeft een nieuwe voorzitter. Clem Bongers draagt na zes jaar de voorzittershamer over aan Peter-Paul Leferink op Reinink. In een gesprek met beide heren kijken we terug op de hoogte- en dieptepunten van de afgelopen jaren en blikken we vooruit.

Clem Bongers (l) staat naast zijn opvolger Peter-Paul Leferink op Reinink

Op 15 april trad Clem Bongers terug als voorzitter van de Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid. Tijdens zijn zesjarige voorzitterschap heeft hij meerdere hoogtepunten meegemaakt en enkele dieptepunten: "Een hoogtepunt is de doorbraak die we bereikt hebben op het gebied van onderwijs. Het project SchoolsOUT! valt nu structureel rechtstreeks onder onderwijs. De gemeente wil mainstreaming, waarbij het thema homoseksualiteit in alle beleidsterreinen vertegenwoordigd moet zijn. SchoolsOUT! is een mooi voorbeeld waarbij dit gelukt is".
Clem is ook tevreden dat de nieuwe Uitvoeringsnotitie Seksuele Diversiteit tijdens zijn voorzitterschap is verschenen: "De notitie moet nog formeel bekrachtigd worden, maar daarbij verwachten we als commissie geen problemen. Het was wel lang wachten, want in 2011 was er al een werkconferentie omtrent het thema seksuele diversiteit".
Als derde hoogtepunt noemt Clem de doorbraak die de commissie heeft bereikt ten aanzien van sport in Nijmegen: "We hebben als adviescommissie recent een uitnodiging ontvangen van NEC om te komen praten. Aanleiding hiervoor zijn onder andere de spreekkoren die door NEC-supporters worden gebezigd. Bij wedstrijden tegen Vitesse is de favoriete slogan 'yes, yes, yes, de homo's van Vites(se)'. De voetbalclub heeft dit al proberen te bestrijden door keiharde muziek te draaien. De veiligheidsaspecten spelen ook een rol. Zo durfde de vorige burgemeester de Graaf het niet aan om dit aan te pakken. Er is nu een opening ontstaan dankzij de uitnodiging van NEC. Dit zal ook wel te maken met de nieuwe aanpak van de KNVB". Tenslotte noemt Clem ook de totstandkoming van het Roze Huis nog als hoogtepunt: "De commissie heeft zich mede ingezet om het pand aan het Roze Huis te verhuren. Dankzij lobbywerk is er een collegebesluit gekomen waarbij het Roze Huis het eerste recht op aankoop heeft aan het einde van de huurperiode".

Dieptepunt
Als grootste dieptepunt tijdens zijn voorzitterschap ziet Clem de geplande opheffing van de Adviescommissie Homo-/Lesbisch beleid: "Aan het begin van het huidige college-akkoord vond het College van B&W dat de vier adviescommissies konden worden opgeheven. Er moest één WMO-commissie komen om kosten te besparen. De vier adviescommissies (Homo-/Lesbisch Beleid, Allochtonen, Ouderen en JMG) hebben succesvol samengewerkt om dit te voorkomen. Men heeft vrijwillig de helft van het presentiegeld ingeleverd en de ambtelijke ondersteuning is ook gehalveerd. De Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid telt nu ook een lid minder: er zijn nu acht leden in plaats van negen". Door deze gezamenlijke inspanning van de commissies werd 75.000 euro bespaard en daarom besloot het College van B&W dat de vier losse commissies konden blijven bestaan. Clem: "Er gingen destijds geluiden op in het gemeentehuis dat de homo-emancipatie voltooid zou zijn. We zijn er echter nog lang niet en daarom moet er ook een aparte commissie blijven om de gemeente gevraagd en ongevraagd te adviseren".

De nieuwe voorzitter
Peter-Paul Leferink op Reinink is geen onbekende op het gemeentehuis. Hij is jarenlang fractievoorzitter geweest van de VVD in Nijmegen. Hij kent dus zijn weg in het gemeentehuis en in de politiek. Hij ziet voor zichzelf geen andere rol als voorzitter: "De voorzittersrol verandert niet, maar het is logisch dat ik sommige dingen op een andere manier zal benaderen omdat ik nu eenmaal een andere persoon ben dan Clem". Clem vult aan dat er in de afgelopen periode wel een omslag is geweest in de manier waarop de commissie adviseert: "We hebben in het verleden vaak pas aan het eind van de rit advies uitgebracht. Als bijvoorbeeld een beleidsnota werd aangeleverd door een ambtenaar dan leverden wij hier achteraf commentaar op. Dit wekte wel eens irritatie op bij de betreffende ambtenaren, omdat het dan leek alsof ze hun werk niet goed hadden gedaan. Tegenwoordig geven we veel meer advies aan het begin van een traject, zodat ambtenaren hier rekening mee kunnen houden bij het uitwerken van beleidsplannen". Peter-Paul geeft als voorbeeld de onderwijsvisie naar 2017: "Doordat we vanaf het begin van het traject adviseren is het veel effectiever voor de ambtenaren en voor onszelf. Het kwartje bij de ambtenaren is ook gevallen, want het voorkomt frustraties achteraf". In de afgelopen periode heeft de commissie ook veel samengewerkt met de Adviescommissie Allochtonen. De commissies brengen soms samen adviezen uit, omdat ze vaak raakvlakken met elkaar hebben.

Voortrekkersrol
Al doorpratend noemt Peter-Paul ook de voortrekkersrol die de gemeente Nijmegen heeft ten aanzien van transgenders: "Dat is een mooi voorbeeld van waar we met zijn allen toe in staat zijn. Er is destijds een boekje ontwikkeld dat inmiddels aan de tweede druk toe is". In 2012 tekende burgemeester Bruls tijdens Roze Woensdag een convenant met Workplace Pride. De gemeente laat daarmee zien ook als werkgever aandacht te hebben voor LHBT's. Na de ondertekening werd het echter wel stil. Peter-Paul: "Het ligt nu bij de afdeling Personeelszaken. Het ondertekenen van een document is één ding, maar deelnemen aan Workplace Pride vereist ook een omslag in het denken bij Personeelszaken".

Uitdaging
De grootste uitdaging voor de nieuwe voorzitter is dat de adviescommissie in de toekomst niet alsnog wordt opgeheven: "Volgend jaar zijn er gemeenteraadsverkiezingen. Ongetwijfeld zullen er bij de vorming van een nieuw college weer stemmen opgaan om de rol van de adviescommissies onder de loep te nemen. Mede daarom ben ik gezien mijn politieke achtergrond gekozen tot nieuwe voorzitter van de Adviescommissie Homo-/Lesbisch Beleid. De gemeente zal 40 miljoen euro moeten bezuinigen. Dat is een fors bedrag waarbij allerlei belangen meespelen. Het helpt dat ik een groot netwerk heb en dat zal ik inzetten voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2014". Clem benoemt de politieke avonden die in het verleden samen met het COC werden georganiseerd. Tijdens deze avonden konden gemeenteraadskandidaten hun 'roze' standpunten toelichten. Peter-Paul is hier wat terughoudender in: "Ik wil me niet op politiek vlak begeven. Als commissie moeten we een onafhankelijke adviserende rol hebben. Ik wil meer achter de schermen doen". Gaat hij het dan toch anders aanpakken dan Clem? "An sich niet. Ik ben wel een hele andere persoon dan Clem. Primair is de rol van de adviescommissie advisering aan de gemeente Nijmegen en dat blijft hetzelfde".
Naast Clem vertrekken twee andere leden van de adviescommissie. Peter-Paul vindt een maximale termijn van zes jaar niet noodzakelijk, maar variatie is op zich wel goed: "Het nadeel is dat er nu een soort leegloop ontstaat door de maximale termijn van zes jaar. Aan de andere kant is er veel animo voor het lidmaatschap van onze commissie, dus we hebben voldoende nieuwe kandidaten om uit te kiezen. Een ander groot voordeel is het netwerk dat ieder commissielid meebrengt. Het is ook voor de gemeente erg waardevol om commissies te hebben waarin een breed netwerk wordt vertegenwoordigd". Clem waardeert de leden van de commissie: "We hebben een inhoudelijk sterk team. De leden zijn actief in de LHBT beweging én ze tonen reflectie".

COC en gemeente
Clem Bongers is al jaren actief bij COC Nijmegen. Ik ben daarom benieuwd hoe Peter-Paul over het COC denkt: "Ik ben al vijftien jaar lid van het COC. Ik vind het belangrijk dat een organisatie als het COC overeind blijft en het zal je niet verbazen dat ik het als VVD-er belangrijk vind dat zo'n club zichzelf moet kunnen bedruipen. Als commissie hebben we jaarlijks overleg met COC en DITO". Los van de contacten met de belangenorganisaties heeft de adviescommissie ook structureel overleg met de burgemeester over de veiligheid van LHBT's.
Beide heren roemen de ambtelijke ondersteuning door de gemeente Nijmegen. Er is een inhoudelijke beleidsambtenaar en de secretaris is ook een ambtenaar. Peter-Paul: "Daardoor krijg je ook informatie mee en kun je anticiperen op ontwikkelingen binnen het gemeentehuis. Tenslotte benadrukt hij dat naast Utrecht geen enkele andere gemeente een aparte adviescommissie heeft voor LHBT's: "Nijmegen is niet voor niets een koplopergemeente. Op onderwijsgebied zijn we met SchoolsOUT! de enige gemeente die zoiets heeft. We hebben iets hoog te houden in Nijmegen!"

[Michel Kiel]

'Lekkers Delen' — PINK CULINAIR

NIJMEGEN – Mijn stamcafé 'het Vosje' is op 15 februari jl. uitgebrand. De ijsblokjesmachine kon naar verluid de productie niet aan en vatte vlam. Door het smelten van de bierleidingen heeft het tankbier feitelijk de brand geblust. Inmiddels is het restaurant weer in oude glorie hersteld en kan ik weer lekker van mijn favoriete eetconcept genieten.

'Lekkers delen'; zo heet het eetconcept dat 'Het Vosje' op zaterdag en woensdag presenteert. Het komt op het volgende neer: Je bestelt één of meerdere gerechten van de menukaart. De gerechten worden voor twee personen geserveerd op één bord en dat deel je dan samen. Gemiddeld kost een bord voor twee personen €15,00 dus je kunt het zo duur of zo goedkoop maken als je zelf wil. Een éénpersoonsportie is mogelijk en op de andere dagen kun je er ook lekker eten, maar dan 'à la carte'. Eenmaal per week spreken wij met vrienden vaak de week door bij 'Het Vosje' waarbij wij aansluitend de inwendige mens versterken. Thérèse Terwindt heeft in november vorig jaar de zaak overgenomen en daarmee is het niveau van eetcafé naar restaurant verheven. De proefkonijnen van vanavond zijn: Thérèse en Rosan, beiden de drijvende kracht achter 'Het Vosje', Esther, een horecavrouw in 'hart en lever', haar vriend Erik - de eerlijkste bankier - van Rob-a-bank en ondergetekende. We drinken er een lekker glaasje wijn bij van onze nieuwe wijnleverancier Grapy.nl en het Vosje zorgt voor een fles (altijd gratis) tafelwater. Esther en ik kiezen voor de gebakken kabeljauwfilet met romige mosterdsaus (€15,75), een stevige moot met bijpassend garnituur van vers gemengde (rauwkost)salade, verse haricot verts, een flinke puntzak met knapperige dikke frieten en romige Zaanse mayonaise. Erik doet zich tegoed aan de huisgemaakte wildstoverij met naar keuze gekookte aardappelen en dagverse warme groenten. 'Gewoon', onpretentieus en oprecht 'echt' eten geserveerd in een gietijzeren potje (€17,75). Rosan heeft gekozen voor een mooie rosé gebakken kogelbiefstuk met pepersaus (€16,75). Thérèse voor drie sliptongetjes, een krokant gebakken frisvinnige zeebeleving, verfijnd met een paar schijven citroen (€14,75). Het dessert is 'van het huis' vanavond voor de mannelijke disgenoten. De kroon op de maaltijd, een warm chocoladetaartje met 'lopende kern', slagroom en een bolletje vanille-ijs. Chef-kok Maarten Kropman kookt alleen met dagverse – en waar mogelijk – streekproducten. Eet je vegetarisch of heb je bijv. een pinda-allergie, vermeld dit bij je reservering en een passend maal wordt voor je bereid. Bij het Vosje zit je aan ruime tafeltjes. Desgewenst kun je ook in de rookruimte eten en zomers zit je heerlijk buiten op het schaduwrijke terras. Alleen een borreltje met wat tapas of een bittergarnituur behoort ook tot de mogelijkheden. Kortom, een gezellig ongedwongen restaurant waar je voordelig kunt eten.

Met culinaire groet,
[Sander Hagenbeek]

Cruising 'handtas'

20 April 2013: Het invaren van de nieuwe stadsbrug gebeurt op twee grote pontons. De brug 'de Oversteek' wordt vanwege de handvatachtige boogconstructie ook wel 'de handtas' genoemd. 'Tout Nimegue' gaat kijken naar de vaartocht van de brug. Er komt straks een nevengeul langs de Waal en een eiland voor wandelaars: kortom 'a cruising area'. *(Foto: Bart van Dam)*